EUGEN NICOLAE GÎSCĂ

EDITURA MUSATINII
SUCEAVA

TRUPUL MATERIC AL OMULUI STUDIAT PRIN CLARVEDERE

CICLUL DE CĂRTI

ALCĂTUIREA ENERGETICĂ A OMULUI STUDIATĂ PRIN CLARVEDERE DIRECTĂ

Prefață

Am putea spune despre trupul fizic că este un vehicol prin care noi, spirit, putem cunoaşte şi explora lumea materială. De asemenea prin el, ne putem manifesta în lumea fizică la fel de bine cum o putem crea, construi, forma. Din punctul de vedere al entităților care țin legătura în diferite moduri cu ființe umane, corpul fizic este modalitatea prin care ne putem atinge fizic, asta în timp ce ele în dimensiunile înalte pot face orice, mai puțin un lucru: să se atingă, să simtă asta. Şi cât de mult îşi doresc acest lucru uneori, cât de mult ar da, poate totul, pentru o îmbrățişare în parametrii lumii materiale. Deşi nu suntem întotdeauna de acord, ar trebui să realizăm permanent faptul că suntem nişte norocoşi pentru această existență în corp fizic. Chiar dacă nu întotdeauna existența noastră materială este perfectă (din perspectiva noastră limitată de apreciere) aceasta se datoreşte doar nouă, pentru faptul că nu menținem parametrii entității noastre în interiorul matricei originare a existenței noastre, cea a luminii. Şi ni se cere din partea ***CREATORULUI*** *atât de puțin pentru asta: să ne menținem gândurile luminoase. Între noi fie vorba: ce este mai uşor decât a gândi ?...*

Cuprins:

Desene:

DESPRE CĂRȚILE ANTERIOARE

Cartea „Ce este trupul fizic?” face parte din ciclul de cărți intitulat „Omul şi arta de a lumina”. Prima carte din acest ciclu se referă la spirit. În această carte numită „Ce este spiritul?”, există informații inedite referitoare la modul în care se vede spiritul prin clarvedere, informații despre anatomia spiritului, precum şi informații despre principiul de funcționare al spiritului. Cea de-a doua carte este intitulată „Ce este duhul?” şi se referă la istoria duhului, la anatomia şi principiul de funcționare al duhului. Cea de-a treia carte se numeşte „Ce este sufletul?”. În această carte ne referim la structura sufletului şi la funcționarea sa, în relație cu familia, cu semenii şi cu Dumnezeu. În cartea de față intitulată „Ce este trupul fizic?”, vom afla de ce trebuie să venim în acest trup de carne şi mai ales, ce trebuie să facem ca prin puterile sale de manifestare să nu ne rănim noi, să nu ne rănim semenii şi creația care ne găzduieşte şi ne îndestulează, fără să ne ceară nimic în schimb.

ALCĂTUIREA OMULUI

Se poate afirma că omul este o structură energetică complexă. Omul are o alcătuire văzută şi o alcătuire nevăzută.

ALCĂTUIREA VĂZUTĂ

Trupul fizic este alcătuirea văzută a omului. Datorită cuceririlor ştiinţei, observat prin aparatură de ultimă generaţie, s-a stabilit că trupul fizic este un veritabil univers.

ALCĂTUIREA NEVĂZUTĂ

Există oameni capabili să distingă alcătuirea energetică a omului. Dacă este catalogată în ordinea apariţiei, putem afirma că cea mai veche structură energetică a omului este spiritul, apoi duhul, sufletul, după care urmează trupul fizic. După apariţia trupului fizic, la un anumit timp, omului i-au mai fost adăugate încă trei structuri energetice numite aura umană, plasele mesianice şi noul corp viitor. Trupul fizic însuşi are aşa cum vom vedea, contrapărţi energetice care nu se disting prin vedere normală.

DESPRE CLARVEDERE

Sunt în lume oameni, care în urma unui eveniment prin care au trecut la un moment dat în viaţa lor, au ajuns în starea în care pot să vadă şi să audă, fiinţe şi lumi diferite de lumea

materială. Acest lucru este posibil deoarece omul are în interiorul său, organe energetice care au această capacitate, asta deoarece toate aceste lumi, sunt lumile din care coboară omul în trupul fizic, iar toate acele ființe care populează acele lumi sunt vechi „cunoştințe” ale omului, adică „cetățeni” ai cosmosului cu care entitatea care este acum întrupată în ființa numită om, a trăit în acele „lumi” ale cosmosului spiritual, din care a „coborât” acum pe pământ, pentru realizarea misiunii personale, misiune pe care dacă o realizează la parametri optimi, va evolua ca ființă spirituală, conform calculelor făcute înainte de încarnare, având în față spirala evoluției.

ISTORIA OMULUI

Istoria omului este deosebit de bogată. Se poate vorbi despre istoria spiritului, a duhului, a sufletului, a trupului, ca şi despre istoria aurei. Toate aceste informații, conferă unui clarvăzător capacitatea de a le aduna laolaltă şi de a răspunde la marile întrebări ale umanității:

- ce este omul?
- de unde vine?
- de ce este aici?
- unde se duce?

Istoria omului, poate fi citită de un clarvăzător în primul rând în fiecare om (vezi teoria fractalilor, pentru comparație), deoarece fiecare om se dezvăluie precum o carte în care este scrisă atât istoria sa, cât şi a tuturor celor ca el. Istoria omului se mai poate vedea şi în acele locuri special construite pentru asta, la limitele dintre lumi. Aceste locuri pot fi numite „locurile cu cronicile akasha” ale lui Dumnezeu. În aceste locuri un

clarvăzător poate viziona crearea şi istoria lumii spiritului, a duhului, a sufletului, a trupului fizic, precum şi crearea şi istoria aurei umane. Când se activează, clarvăzătorul observă cum imaginea lumii materiale se estompează, până când se ajunge la o proporţie de 30% din consistenţa ei reală. Odată cu acest proces de estompare a imaginii lumii fizice, toate lumile din care vine omul, încep să devină vizibile. Astfel omul poate fi observat în toată splendoarea sa, adică aceea a unui maiestuos călător prin timp şi lumi. Totodată, lumile de unde vine omul pot fi cercetate fără să interferezi cu ele, atât timp cât rămâi în trupul fizic. În acest fel, prin ochii trupului fizic, clarvăzătorul vede omul ca pe un tot unitar format din spirit, duh, suflet, trup, aură, plase mesianice şi noul trup viitor.

CRONICILE AKASHA ALE LUI DUMNEZEU

Cronicile akasha, sunt locuri create din energii dumnezeieşti, de gând, cuvânt, purtare şi lumină. Aceste locuri sunt vizibile prin clarvedere la limitele dintre lumi. Fiecare aşezare umană mai mică sau mai mare, are la marginea sa un astfel de loc. Fiecare acest aşa zis „loc” este aşezat în interiorul a patru sfere imense, formate din energii diferite, care se află una în alta, fără ca una să fie mai mică sau mai mare ca cealaltă. Prima sferă este din energie de gând şi se vede ca un astru luminos asemănător cu apa cristalină de culoare albastru-verzui. Cea de-a doua sferă este din energie dumnezeiască de cuvânt şi se vede ca un astru luminos de gheaţă translucidă. A treia sferă energetică este din energie dumnezeiască de purtare şi se vede ca un astru din foc şi fulgere. Cea de a patra sferă este alcătuită din energie dumnezeiască de lumină şi se vede ca un astru prea-

strălucitor de lumină argintie cu reflexe aurii. În jurul tuturor acestor sfere se formează datorită luminilor foarte puternice, curcubee luminoase. Aceste sfere protejează spațiile din interiorul lor. Nici un clarvăzător care poartă în gândul, vorba şi purtarea sa, pe altul decât pe Dumnezeu, nu poate trece de aceste sfere. În interiorul acestor sfere, spațiul este cu mult mai mare decât ai crede privind mărimea sferelor ce îl protejează. În acest spațiu există o construcție minunată alcătuită din aceleaşi energii ca şi sferele. Pământul pe care calci până să ajungi la treptele de intrare ale acestei construcții, este alcătuit uneori din energie de gând, care se vede precum apa. Astfel e ca şi cum ai călca pe apă fără să te scufunzi. Câteodată tavanul construcției este din energie de gând, iar podeaua din energie de cuvânt. Astfel tavanul se vede ca apa care nu se împrăştie, iar podeaua precum gheața translucidă. De multe ori stâlpii ce par să susțină tavanul, sunt alcătuiți din toate energiile. De aceea ei se văd ca şi cum ar fi construiți din apă, gheață, foc, fulgere şi lumină argintie cu reflexii aurii. Fiecare perete este alcătuit din cele patru energii dumnezeieşti (de gând, cuvânt, purtare şi lumină). Ei se văd ca un amestec de apă, gheață, foc, fulgere şi lumini. Fiecare perete înseamnă istoria unei lumi create de Dumnezeu. Atingerea unui perete este plăcută. La un timp după atingere, tot spațiul dintre pereți se umple cu istoria de la început până la sfârşit a lumii respective şi a oamenilor ce au intrat în acea lume. În interiorul acestei construcții, numărul pereților nu se termină niciodată.

ISTORIA TRUPULUI FIZIC

Învățarea istoriei trupului fizic este vitală, deoarece îți arată de ce vii în trupul fizic de atât de multe ori. Totodată te învață modurile greşite de exprimare, prin gând, cuvânt şi purtare față de familie, semeni şi Dumnezeu. Pentru a înțelege mai bine istoria trupului fizic, este necesar să vorbim pe scurt despre motivele pentru care omul a ajuns să vină în trupul fizic, ca să trăiască în această lume tristă, dar în acelaşi timp plină de umor. Aceste motive le vom înțelege recapitulând pe scurt istoria lumii spiritului, a duhului şi a sufletului. Toate aceste lumi sunt doar o parte din miliardele de lumi create de Dumnezeu înainte de lumea materială ca şi după lumea materială.

MIILE DE MILIARDE DE LUMI ALE LUI DUMNEZEU

Prin observarea directă prin clarvedere a spiritelor celor patru generații de oameni încarnați, am stabilit că există spirite care înainte să îmbrace forma de spirit, s-au desăvârşit în miliarde de alte lumi, unde au îmbrăcat forme specifice fiecărei lumi în parte. Cel mai bătrân spirit observat direct, are la activ 5700 de lumi. Aceste observații se confirmă şi prin vizionarea în cronica akasha, a nenumăratelor lumi create de Dumnezeu înainte de lumea spiritului şi după lumea spiritului.

CREAREA LUMILOR
DE CĂTRE DUMNEZEU

Dumnezeu a creat toate aceste lumi cu ajutorul celor patru puteri dumnezeieşti care sunt:

- puterea de gând;
- puterea de cuvânt;
- puterea de purtare;
- puterea de lumină.

Puterea de gând este o energie luminoasă asemănătoare apei albastre, cristaline. Puterea de cuvânt este asemănătoare ninsorii şi gheții translucide. Puterea de purtare este asemănătoare focului şi fulgerului. Puterea de lumină este o energie alcătuită din lumina puterilor de gând, cuvânt şi purtare. Puterea de lumină este o energie extrem de luminoasă, de culoare argintie cu reflexii aurii. La emiterea fluxului energetic al acestor puteri, toate lumile au luat ființă după cum a gândit, a vorbit şi a gesticulat Dumnezeu. Putem spune că există miliarde de lumi create astfel, până la crearea lumii spiritului. Putem vorbi de asemenea despre miliarde de lumi fără formă pe care Dumnezeu le-a creat după un alt principiu. Chiar şi înaintea acestor lumi fără formă, există alte miliarde de lumi, create după un principiu diferit de principiul de creare al lumilor fără formă şi al lumii formelor (vezi desen 1).

PLANUL LUI DUMNEZEU CU OMUL

Planul lui Dumnezeu cu omul presupune desăvârşirea omului în lumina lui Dumnezeu. Acest lucru înseamnă aducerea omului în fiecare lume, pe rând. În acea lume în care omul se

află la un moment dat, Dumnezeu îi crează omului un trup specific lumii respective, pe care îl înzestrează cu puteri dumnezeieşti, de gând, cuvânt, purtare şi lumină. Desăvârşirea omului are loc prin antrenarea acestor puteri în lumină, până la desăvârşire. Antrenarea puterilor omului în lumină, constă în eliminarea treptată a gândurilor, cuvintelor şi purtărilor defectuoase care pot afecta negativ creația lumii, membrii familiei şi pe toți semenii săi. Aceste puteri pe care omul şi le manifestă mai puțin luminos, sunt periculoase deoarece îi scad rezonanța şi îl îndepărtează de Dumnezeu. De asemenea toate creațiile lui sunt întunecate şi sortite pieirii din cauza lipsei luminii, sau a existenței acesteia în cantități necorespunzătoare.

CREAREA SPIRITELOR NATURII

În fiecare lume creată de Dumnezeu există ființe numite spirite ale naturii. Aceste ființe, sunt create de Dumnezeu din energie, de gând, cuvânt, purtare şi lumină, luate la rândul lor din creația fiecărei lumi. Dumnezeu desăvârşeşte aceste ființe minunate în „Arta de a lumina a creației". Această ştiință a ființelor naturii le conferă puteri mari. Ele pot fi în acelaşi timp în mai multe locuri deodată, dar şi în trupul lor originar în acelaşi timp, ca şi în creația lumii respective, ca energii ce susțin viața naturii. Această capacitate a ființelor naturii, poartă denumirea de aseietate a ființelor naturii. Ființele naturii respectă planul lui Dumnezeu cu omul şi contribuie la realizarea acestuia. Rolul acestora în acest plan, constă în îndreptarea pagubelor produse naturii de către om, pe drumul desăvârşirii lui în lumină. Ființele naturii se împart în patru categorii după natura esenței lor şi anume:

- ființe ale naturii de gând;
- ființe ale naturii de cuvânt;
- ființe ale naturii de purtare;
- ființe ale naturii de lumină.

FIINȚELE NATURII DE GÂND

Ființele naturii de gând sunt create din energie de gând. Aceste ființe ale naturii, se văd ca şi cum ar fi alcătuite din apă strălucitoare de diferite culori şi nuanțe de culori, în funcție de sectorul de care se ocupă:

- linia familiei;
- linia relațiilor sociale;
- linia relațiilor cu Dumnezeu a omului.

Aceste ființe au grijă ca gândurile omului, care sunt energii foarte puternice, să nu producă naturii, pagube care să nu mai poată fi remediate.

FIINȚELE NATURII DE CUVÂNT

Ființele naturii de cuvânt sunt create din energie de cuvânt. Aceste ființe se văd ca şi cum ar fi create din gheață transparentă strălucitoare, din zapadă luminoasă, sau din nori pufoşi şi luminoşi. Aceste ființe îndreaptă pagubele produse naturii, de entitatea numită om, pe drumul desăvârşirii pe care acesta îl străbate în familie, în relația cu semenii, în relația cu Dumnezeu.

FIINȚELE NATURII DE PURTARE

Ființele naturii de purtare sunt create din energie de purtare. Ele se văd ca şi cum trupul şi veşmântul lor, ar fi alcătuite din foc sclipitor sau din fulgere strălucitoare. Aceste ființe îndreaptă pagubele pricinuite de om, prin puterea lui de purtare manifestată defectuos, pe drumul desăvârşirii sale.

FIINȚELE NATURII DE LUMINĂ

Ființele naturii de lumină sunt alcătuite din energie de lumină. Trupul şi veşmântul lor, se văd ca şi cum ar fi alcătuite din lumini strălucitoare, de culoare argintie cu reflexe aurii.

Aceste fiinţe, se ocupă cu îndreptarea pagubelor produse naturii de către om, prin manifestarea defectuoasă a puterilor sale de gând, cuvânt şi purtare, atunci când pagubele produse sunt foarte mari.

CREAREA ÎNGERILOR

Dumnezeu a creat în fiecare lume, fiinţe luminoase, diferite de spiritele naturii şi diferite de oameni, atât ca asemănare cât şi ca funcţiuni. Îngerii au fost creaţi de Dumnezeu din energie de gând, cuvânt, purtare şi lumină luată din creaţia lumii şi din esenţa fiinţelor naturii. Îngerii, după atribuţiile lor, sunt împărţiţi în patru categorii:

- îngeri de gând;
- îngeri de cuvânt;
- îngeri de purtare;
- îngeri de lumină.

ÎNGERII DE GÂND

Îngerii de gând sunt creaţi din energie de gând. Prin clarvedere se văd ca şi cum ar fi alcătuiţi din apă cristalină luminoasă, de diferite culori şi nuanţe de culori. Aceste fiinţe repară pagubele săvârşite de om prin exprimarea defectuoasă, întunecată, a puterii lui de gând, în toate formele creaţiei lumii şi în toate formele trupurilor oamenilor. Există categorii de îngeri de gând, care lucrează pentru om în relaţia lui cu familia, cu semenii şi cu Dumnezeu. Aceste fiinţe minunate sunt la fel ca şi fiinţele naturii, fraţii mai mari şi mai înţelepţi ai omului, care repară stricăciunile omului fără a cere plată de la acesta.

ÎNGERII DE CUVÂNT

Îngerii de cuvânt sunt creați din energie de cuvânt. Prin clarvedere se văd ca şi cum trupul şi veşmântul lor ar fi alcătuit din zăpadă luminoasă, din gheață translucidă strălucitoare sau din nori, aburi strălucitori de diferite culori şi nuanțe de culori, în funcție de natura lucrării pe care o fac. Există îngeri ai familiei, îngeri ai relației omului cu semenii săi, îngeri ai relației omului cu Dumnezeu, precum şi îngeri ai relației omului cu creația lui Dumnezeu. Aceste ființe din lumină de cuvânt, repară toate pagubele produse de om pe drumul desăvârşirii puterii sale de cuvânt.

ÎNGERII DE PURTARE

Îngerii de purtare sunt alcătuiți din energie de purtare. Aceste ființe se văd ca şi cum trupurile şi veşmintele lor ar fi create din foc strălucitor şi din fulgere luminoase. Ei remediază pagubele produse de om prin exprimarea defectuoasă, întunecată, a puterii sale de purtare, în relația pe care o are în familie, cu semenii şi cu Dumnezeu**.**

ÎNGERII DE LUMINĂ

Îngerii de lumină sunt creați din energie de lumină. Prin clarvedere aceste ființe se văd ca şi cum trupul şi veşmintele lor ar fi alcătuite din lumini argintii cu reflexe aurii. Aceste ființe repară pagubele produse de om prin manifestarea defectuoasă, întunecată, a puterilor sale de gând, cuvânt şi purtare pe drumul

desăvârşirii sale în lumea în care activează la un moment dat. Există, în funcție de natura a ceea ce fac, îngeri ai familiei, îngeri ai relației omului cu semenii săi, îngeri ai relației omului cu Dumnezeu, îngeri ai relației omului cu toate formele din creația lumii lui Dumnezeu. Dacă despre ființele naturii, putem spune că repară pagubele produse de om naturii, despre îngeri putem afirma că repară toate formele, trupurile naturii şi ale oamenilor. Cu toții formează un uriaş „service cosmic" dumnezeiesc, în care neâncetat este reparată natura şi trupurile oamenilor. În afara acestor categorii de îngeri, mai există încă o categorie numită îngerii temeliei. Aceşti îngeri nu au trup ci numai structuri energetice. Cu aceste structuri energetice, îngerii temeliei protejează fiecare lume, pentru ca nici o ființă nedesăvârşită în lumile anterioare să nu poată pătrunde în lumea următoare. Pentru fiecare structură energetică ce alcătuieşte omul, există alocate atât ființe ale naturii, cât şi îngeri. Astfel pentru spirit, pentru duh, pentru suflet, pentru corpul fizic şi pentru aură, îi sunt date omului la intrarea în corpul fizic, ființe ale naturii şi îngeri, care îl însoțesc pe pământ, atât în starea de veghe, cât şi în starea de somn, când aceste structuri migrează. Aceste ființe alocate omului, îngeri şi spirite ale naturii, răspund de structurile energetice de gând, de cuvânt, de purtare şi de lumină. Totodată există îngerii şi ființele naturii, care răspund de relațiile omului cu familia, cu semenii, cu Dumnezeu şi cu creația lumii materiale. Există de asemenea ființe care întrupează omul şi care îl eliberează (destrupează) de trupul fizic la ieşirea lui din lumea materială. Fiecare lume este construită de Dumnezeu după un şablon (matrice) dumnezeiesc.

ŞABLONUL DUMNEZEIESC DE ÎNTOCMIRE A LUMILOR

De fiecare dată când Dumnezeu a creat o lume, aceasta a funcţionat ca lume şcoală în care omul să se poată desăvârşi. Pe lângă această lume şcoală, Dumnezeu a creat lumea Sa personală, numită Împărăţia lui Dumnezeu. Oamenii desăvârşiţi în fiecare lume şcoală, au reuşit prin puterile lor, de gând, cuvânt, purtare şi lumină să făurească la rândul lor, lumi personale, care au aceleaşi principii de alcătuire ca lumea personală a lui Dumnezeu. Aceşti oameni desăvârşiţi, au reuşit de-a lungul timpului, sub atenta supraveghere a lui Dumnezeu, să elimine toate manifestările întunecate, distructive, din puterile lor, de gând, cuvânt şi purtare. Astfel aceştia au manifestat puteri de gând, cuvânt şi purtare, bune, luminoase, creatoare. Prin urmare, lumile şi creaţiile din lumile lor personale stau în lumină, care este principiul nemuririi. Au existat semeni de-ai lor, oameni, care în drumul lor spre desăvârşire s-au crezut puternici şi au creat lumi personale, fără să fi ajuns la desăvârşire. Acei oameni s-au rupt de Dumnezeu şi s-au mutat în lumile lor. Din nefericire, ruperea lor de sursa nemuririi care îi susţinea în desăvârşire, le-a pricinuit neajunsuri. Astfel trupurile acestora şi lumile lor, au început să moară încet, dar sigur. Aceşti oameni nedesăvârşiţi care s-au vrut dumnezei înainte de termen, se numesc zei şi zeiţe, iar lumile lor personale se numesc regatele zeilor. Pentru ei şi pentru creaţiile lor muritoare, Dumnezeu a creat o lume specială, numită lumea de îndreptare a lumii şcoală. În această lume de îndreptare pot veni oricând zeii şi zeiţele care au rămas „corigenţi" în lumea şcoală. Din această lume, ei se pot

reântoarce după multe reâncarnări, în lumea şcoală. Reâncarnarea constă în drumuri repetate, între un loc stabilit pentru ei din lumea şcoală numit astral şi lumea de îndreptare. Prin urmare, se poate spune că schema de întocmire a fiecărei lumi create de Dumnezeu pentru desăvârşirea omului, se compune din cinci elemente şi anume:

1. lumea şcoală;
2. lumea personală a lui Dumnezeu (Împărăția lui Dumnezeu);
3. lumile personale ale oamenilor desăvârşiți (lumile luminate);
4. lumile personale ale oamenilor nedesăvârşiți (regatele zeilor);
5. lumea de îndreptare (vezi desen 2).

Demult, omul desăvârşit în lumea spiritului şi în trupul specific acelei lumi, spiritul, a fost adus într-o lume nouă numită lumea duhului. În această lume a duhului, omul a început o nouă învățătură necesară desăvârşirii lui în această lume şi în acest trup. Se poate spune că din acel moment, omenirea a înregistrat suişuri şi coborâşuri, greutăți de tot felul, dar şi multe satisfacții. Toate acestea la un loc, alcătuiesc ceea ce putem spune că se numeşte istoria lumii duhurilor şi istoria duhurilor.

ISTORIA LUMII DUHURILOR ŞI ISTORIA DUHURILOR

Dumnezeu a creat lumea şcoală a duhurilor prin puterile Sale dumnezeieşti nemuritoare, de gând, cuvânt şi purtare, luminoase. În gândul, cuvântul şi purtarea Sa pentru această lume, nu există nimic rău, defectuos, întunecat. Astfel ele se menţin nemuritoare, adică sunt în lumina lui Dumnezeu. Lumina lui Dumnezeu este suma luminii puterilor Lui, de gând, cuvânt şi purtare. Din această lume şcoală a duhurilor, Dumnezeu a luat energii, de gând, cuvânt, purtare şi lumină, creând fiinţe pe care le-a desăvârşit în „arta de a lumina" a creaţiei. Aceste fiinţe sunt duhurile naturii sau fiinţele naturii, din lumea şcoală a duhurilor. Din lumea şcoală a duhurilor şi din fiinţele naturii, Dumnezeu a adunat energii, de gând, cuvânt, purtare şi lumină, creând duhurile îngereşti. Aceste fiinţe urmau să repare greşelile săvârşite de oameni, până în momentul desăvârşirii lor în lumea şcoală a duhurilor şi în trupul specific acestei lumi, care este duhul. Din lumea şcoală a duhurilor, din duhurile fiinţelor naturii şi din duhurile îngerilor, Dumnezeu a adunat energii de gând, cuvânt, purtare şi lumină, creând duhurile oamenilor pe care i-a adus din lumea spiritelor. Pe măsură ce Dumnezeu mai chema oameni din lumea spiritelor, mai adăugă în structura acestora şi energii de gând, cuvânt, purtare şi lumină, adunate de la duhurile care se aflau deja în lumea şcoală a duhurilor. Pe lângă această lume şcoală a duhurilor, Dumnezeu a creat Împărăţia Sa, lumea Sa personală din care supraveghea mersul desăvârşirii omului. Au existat

duhuri de oameni care au rămas alături de Dumnezeu, până la desăvârşirea lor. Ei au fost susținuți în tot acest timp de lumina lui Dumnezeu, iar greşelile acestora au fost îndreptate de îngeri şi spiritele naturii, până în momentul desăvârşirii lor. Ajunse la desăvârşire, putem spune despre aceste duhuri că au conştientizat toate greşelile de manifestare ale propriilor puteri creatoare, de gând, cuvânt, purtare şi lumină. Aportul acestor ființe la desăvârşirea fiecărui duh, este foarte mare. Duhurile oamenilor desăvârşiți, au fost capabile să îşi creeze lumile lor personale. Aceşti oameni desăvârşiți şi lumile lor, sunt într-o deplină armonie cu lumile ființelor naturii şi cu lumile îngerilor. Ei toți se află într-o deplină armonie cu Dumnezeu şi cu lumea Sa personală. Lumina din gândurile, cuvintele şi purtările acestora față de lumile lor, dau nemurirea acestor lumi. Lumina din gândurile, cuvintele şi purtările acestora, conferă nemurirea lor. Din nefericire, au existat duhuri ale oamenilor, care la un anumit moment al desăvârşirii lor, au cerut să fie priviți ca dumnezei. Ei au cerut închinare, atât de la semenii lor mai mici în putere, cât şi de la ființele naturii şi de la îngerii alocați lor pentru a-i îndruma şi a-i învăța să se desăvârşească. Astfel, gândurile, cuvintele şi purtările lor s-au manifestat greşit, întunecat chiar. Lumina părăsea încet, încet, duhurile acestora care se întunecau tot mai mult. Întunericul este absența luminii. Lumina este ştiința lui Dumnezeu de a lumina prin puteri, de gând, cuvânt şi purtare. Ființele naturii şi îngerii şi-au retras treptat aportul energetic din duhurile acestor oameni, care se aflau la un pas de a dispare şi a muri din duh. Ei riscau să fie trimişi înapoi de unde fuseseră luați şi anume din lumea spiritelor. Toți aceşti oameni rătăciți de la Dumnezeu, nu mai puteau beneficia de aportul luminii lui Dumnezeu. Ei au ținut

sfat împreună şi au hotărât să atragă de partea lor, prin promisiuni, mulți semeni de-ai lor, îngeri şi ființe ale naturii. Au reuşit să ducă la capăt planul lor, în acest mod beneficiind din nou de aportul de energie de gând, cuvânt , purtare şi lumină care le asigura viața şi elimina dispariția lor. Acest aport foarte mare de energii, de gând, cuvânt, purtare şi lumină i-a făcut foarte puternici. Din acel moment ei s-au numit zei, iar regatele lor s-au numit, regatele zeilor. În acest fel influența zeilor, zeițelor şi a ajutoarelor acestora, îngerii şi ființele naturii care le erau credincioşi, a ajuns să fie foarte mare în lumea şcoală a duhurilor. Gândurile, cuvintele şi purtările lor întunecate, au născut disensiuni. Acestea s-au transformat cu timpul în adevărate războaie, la care au participat miliarde de combatanți. Lupta hotărâtoare s-a ținut pe pământ, în văzduh, pe ape şi în foc. Zeii au fost nevoiți să se retragă în regatele lor. Cerurile lumii şcoală s-au închis şi totul a revenit la normal. Au fost miliarde de victime, dar şi eroi, din ambele tabere. Văzându-se lipsiți de sursele de energie, de gând, cuvânt, purtare şi lumină, zeii cei mari au început să dezbrace de puteri pe zeii cei mici. Mii de miliarde de zei si zeițe, ca şi ajutoarele lor, îngerii şi ființele naturii, fugeau din calea propriilor semeni, care în cruzimea lor le doreau pieirea. Această luptă de supraviețuire a născut razboaie crâncene. Întotdeauna victimele acestor războaie, erau cei mai mici în putere şi tărie. Odată dezbrăcați de puterile de gând, cuvânt, purtare şi lumină, zeii şi zeițele învinse, ca şi ajutoarele acestora, dispăreau definitiv din forma de duh. Zeii învingători creşteau în puteri. Strigătul celor care se temeau de moartea definitivă, a ajuns până la Dumnezeu. Ei au implorat milă şi compasiune de la Dumnezeul luminii. Dumnezeu a privit în inima duhului acestora şi a văzut

păreri de rău. Pentru toți aceştia, precum şi pentru toate ajutoarele acestora, Dumnezeu a creat o lume nouă, lumea sufletului. Dumnezeu a îmbrăcat duhurile zeilor şi zeițelor, într-o nouă haină energetică, numită suflet. Sufletul prin natura sa, limitează la minim capacitățile de exprimare negativă a celor patru puteri, dar totodată amplifică capacitățile de exprimare luminoasă ale acestor puteri. Însă scopul principal al sufletului, este de a ascunde identitatea zeilor şi zeițelor întoarse la Dumnezeu, pentru ca zeii întunecați să nu ajungă la ei, deoarece le doreau pieirea. Sufletul a fost creat de Dumnezeu (tabula rasa), astfel încât zeii si zeițele care intrau în lumea sufletelor, nu mai aveau nici o amintire din trecutul lor. Li s-a dat deci o nouă şansă de a se întoarce la lumina lui Dumnezeu. Foarte mulți dintre ei au realizat acest lucru. După mult timp au existat suflete care s-au mândrit cu puterile lor. Acest lucru l-au făcut între ei, cu vorba, cu gândul şi cu purtarea lor, cele trei puteri ale lor. Acestea însă au fost manifestate întunecat, aşa cum o mai făcuseră în trecutul lor zbuciumat din lumea şcoală a duhurilor. Prin exprimarea puterilor întunecate, au deschis căile demult închise către regatele zeilor cruzi, care în acest fel au reuşit să pătrundă în lumea sufletelor. Ei au ademenit suflete, cu învățături mincinoase, după care le-au depărtat de la învățăturile lui Dumnezeu. Ei au ademenit la rândul lor din nou, o parte din zei. Locul lor nu s-a mai găsit în lumea sufletelor. Pentru toți aceştia, Dumnezeu a construit o lume de îndreptare. Este vorba de protopământul material care pe atunci nu arăta ca în ziua de azi. Dumnezeu i-a îmbrăcat în noi straturi energetice, care aveau menirea de a-i ascunde iarăşi de zeii care urmăreau să-i distrugă. Din acest punct, începe practic istoria lumii de îndreptare a lumii şcoală a duhurilor. Această lume de

îndreptare este lumea materială binecunoscută de noi toți. Primele suflete care au intrat sub influența zeilor, sunt Adam şi Eva. În aceştia şi în semenii lor, Dumnezeu a introdus o formulă energetică prin care să fie posibilă chemarea la viața în trup prin încarnare, a tuturor zeilor şi zeițelor care doreau să se întoarcă la lumina lui Dumnezeu.

ZEII ŞI ZEIȚELE PE PĂMÂNT

Atât Adam si Eva, cât şi semenii lor care au îmbrățişat învățăturile zeilor, nu au mai beneficiat de aportul de lumină, adică de viața veşnică a lui Dumnezeu. Ei au început să moară, la fel fiii şi fiicele acestor zei care erau creați după chipul şi asemănarea lor, adică supusă morții, nefiind creați de Dumnezeu după chipul şi asemănarea Lui, adică nemuritori. Toți fiii şi fiicele de zei trăiau o singură viață după care dispăreau definitiv, deoarece nu aveau duh şi nici spirit ca parinții lor, ci numai suflarea lor de viață şi trupul fizic. Fiii şi fiicele de zei, precum şi urmaşii lor până în ziua de azi, poartă numele eteric de „sâmtemii”, adică „creații muritoare”. Răul comis de părinții lor a atras în lumea materială zeii şi zeițele din vechime, care au socotit că este bine să aibă pe pământ cât mai multă putere. Astfel ei au avut fii şi fiice cu zeii şi zeițele care se ascundeau în suflet şi în trupul fizic, dar şi cu fiii şi fiicele lor.

REÎNCARNAREA

Răul ajunsese foarte mare pe pământ. Dumnezeu a retras aportul de lumină, adică de nemurire, al zeilor şi zeiţelor ascunse în suflete şi în trupul fizic. Acest lucru s-a întâmplat instantaneu, deoarece rezonanţa întunecată a acestor zei şi zeiţe nu mai corespundea cu rezonanţa puterilor de gând, cuvânt şi purtare luminoasă a lui Dumnezeu. Astfel moartea a intrat pe pământ.

REÎNCARNAREA ÎN TRUP FIZIC

Pentru a nu fi distruşi total de zeii cei răi, viaţa în trup fizic a zeilor şi zeiţelor ascunse în suflet şi trup, nu a mai depăşit din acele timpuri, 100 de ani. La încheierea acestor ani, duhurile acestora erau mutate într-un loc anexat lumii şcoală a duhurilor. Acest loc poartă denumirea de astral. Prin treceri repetate din astral în lumea fizică, duhurile se curăţau prin suflet de la o viaţă la alta şi începeau să lumineze din nou.

REGATELE ZEILOR PE PĂMÂNT

Din acele timpuri şi până astăzi există o largă categorie de fiinţe ascunse în suflet şi în trupul fizic, nedetectabile cu vederea obişnuită. Iată care sunt acele categorii de fiinţe:

1. ZEII ŞI ZEIȚELE CARE SE REÎNCARNEAZĂ

Când vorbim despre această categorie, ne referim strict la zeii şi zeițele care au fugit din calea zeilor mai puternici decât ei, care doreau să îi dezbrace de puteri, pentru a deveni ei mai puternici şi pentru a nu dispare din forma de duh, ei şi creațiile din regatele proprii. Aceste ființe pierd foarte multă energie, de gând, cuvânt, purtare şi lumină. Pentru a nu dispare, ei sunt în continuă căutare de noi surse de energie, de gând, cuvânt, purtare şi lumină. De aceea sunt nevoiți să îşi facă noi adepți pe care să îi folosească în modul dorit de ei, adică să le extragă energiile. Acesta a fost de altfel şi motivul pentru care zeii şi zeițele venite la încarnare, au fost protejate cu noi energii protectoare, care sunt sufletul şi trupul fizic. Zeii şi zeițele care vin la încarnare, strâng în fiecare viață trăită, energie de gând, cuvânt şi purtare luminoasă. Misiunea lor este într-un cuvânt, să elimine gândurile, cuvintele şi purtările defectuoase, întunecate, în relația cu familia, cu semenii şi să aibă o comunicare strânsă cu Dumnezeu, astfel încât să nu strice creația Lui din lumea materială. Astfel ei se pot mântui. Mântuirea presupune suma luminii strânsă în multe încarnări la nivel de puteri, de gând, cuvânt şi purtare. Mântuirea le dă posibilitatea să se întoarcă la nivelul de rezonanță a duhului, pe care îl aveau în lumea şcoală a duhurilor, înainte de a pribegi fără Dumnezeu. O altă etapă a misiunii lor pe pământ, este să aducă aici la reâncarnare semeni de-ai lor, zei şi zeițe care doresc să se întoarcă la lumina lui Dumnezeu. Acest lucru este posibil prin naşterea lor în lumea fizică. Pentru această categorie de ființe se poate spune că, „copiii lor nu sunt copiii lor" ci semeni de-ai lor.

2. ZEII ŞI ZEIŢELE CARE NU DORESC SĂ SE ÎNTOARCĂ LA DUMNEZEU

Această categorie de fiinţe se află încă în regatele lor, regatele zeilor. Aceste regate sunt nenumărate. Numărul acestor fiinţe este de ordinul miliardelor. Numărul semenilor acestora mai mici în putere ca ei, adică zeii şi zeiţele mai mici, este foarte mare. Numărul îngerilor şi al fiinţelor naturii ademenite de ei în căderea lor, depăşeşte mii de miliarde. Totuşi, numărul fiinţelor căzute, este insignifiant faţă de numărul tuturor fiinţelor aflate în lumina lui Dumnezeu. Influenţa zeilor şi zeiţelor care nu doresc să se întoarcă la Dumnezeu este uriaşă în lumea materială. Principalul lor scop este de a găsi noi surse de energie, de gând, cuvânt, purtare şi lumină din care să se alimenteze. Aceşti zei şi zeiţe nu mai beneficiază de mult, de aportul de lumină al lui Dumnezeu, deci sunt muritori. Însă fiinţele de pe pământ ascunse de Dumnezeu în suflet şi în aură, beneficiază din plin de acest aport de lumină. Astfel pentru zeii şi zeiţele care nu se mai întorc la Dumnezeu, fiinţele aflate pe pământ, sunt surse de energie foarte importante. Pentru ca aceste fiinţe să intre sub influenţa lor, zeii şi zeiţele întunecate precum şi ajutoarele lor, fiinţele naturii şi îngerii căzuţi, lovesc în punctele slabe ale pământenilor. Fiinţele întunecate au experienţa unei cunoaşteri foarte bune a alcătuirii şi modului de comportament al pământenilor, astfel că au pus la cale planuri întunecate şi învăţături mincinoase, în plasa cărora să cadă cât mai mulţi oameni. Pământenii sunt în imposibilitatea de a verifica diferenţa dintre bine şi rău, astfel că nu le mai rămâne decât modul de comparaţie prin trupul fizic. Dacă prin

învățătura zeilor, ei găsesc pacea, dacă prin învățăturile zeilor găsesc vindecare, atunci ei spun că nu este nimic rău în asta. Această abordare superficială îi costă prea mult pe aceşti oameni, deoarece îşi pierd mântuirea şi sufletul din această viață.

3. **PAŞII CĂDERII OAMENILOR ÎN CAPCANELE ZEILOR**

Dacă numărăm toți oamenii din statele creştine, observăm că sunt aproximativ 800 de milioane. Din acestia, creştini cu adevărat nu sunt decât 10%. Restul îşi folosesc încă întunecat puterile lor, de gând, cuvânt şi purtare, în relațiile lor cu semenii şi în familie, având de asemenea o comuniune prea mică cu Dumnezeu şi cu creația lumii materiale, pe care o distrug sistematic. Datorită comportamentului întunecat, ei atrag ființe întunecate cu acelaşi comportament ca al lor. Odată intrat sub influența întunecată a zeilor, zeițelor, îngerilor şi ființelor naturii căzute, aceşti oameni sunt folosiți şi storşi de energiile lor.

PLANUL DE ATAC
AL ÎNTUNERICULUI
ESTE URMĂTORUL:

a) Oamenii trebuie dezbinați pentru a fi conduşi mai bine de forțele întunericului. Pentru asta, cei întunecați se folosesc de oamenii aflați sub influența lor. Prin aceştia, întunecații influențează oamenii, astfel încât aceştia să se certe între ei şi să se urască. Această rețea întunecată este uriaşă. Ea începe din familie şi ajunge să se infiltreze în relațiile oamenilor, exterioare familiei, chiar şi în posturile cheie de conducere a unui oraş, județ, țară. „Când oamenii se ceartă între ei" spun întunecații, „oamenii îl învinuiesc pe Dumnezeu pentru asta şi se dezic de El; astfel oamenii devin ca oile, le mânăm unde vrem noi deoarece nu mai au păstor să le apere şi ne ospătăm din care vrem noi".

b) Controlul naşterilor este deosebit de important pentru zeii şi zeițele întunecate, ca şi pentru îngerii şi ființele naturii întunecate care le slujesc acestora. Dacă omul este întunecat ca putere, de gând, cuvânt şi purtare, în familie şi în relația cu semenii, sigur are o comuniune inexistentă cu Dumnezeu. Atunci copilul nu vine din astral, ci din regatele întunecate ale zeilor. Cu fiecare ființă intrată astfel în lume, intră şi ponderea de întuneric aferentă lui. În acest fel influența întunecată pe pământ se măreşte, atât prin întunecatul care vine la naştere cât şi prin întunericul pe care îl crează în lume, el şi urmaşii lui. Puterea zeilor pe pământ devine mai mare. Pentru a deține controlul naşterilor pe pământ, întunecații uzează de o teribilă

armă la construirea căreia au lucrat în tăcere şi cu răbdare, în multe generații. Această armă este libertinajul sexual. Pentru ca la naştere să vină un întunecat, trebuie ca mama, tatăl, sau chiar amândoi, să întrețină relații sexuale cu cât mai mulți parteneri înainte de procreere. În acest fel întunericul, din energia de gând, cuvânt şi purtare de la toți partenerii mamei şi de la toate partenerele tatălui, ajung în mamă şi în tată, care din aceste motive cheamă la naştere prin actul sexual, o ființă întunecată similară în gând, cuvânt şi purtare, cu ei.

c) Atragerea de noi supuşi care să alimenteze cu energiile lor, energiile muritoare ale zeilor, zeițelor şi ajutoarelor acestora. Prin controlul naşterilor, întunecații îşi trimit la fiecare încarnare în lume, pentru a se naşte, apostolii lor întunecați. Există o gamă largă de apostoli întunecați. Fiecare din aceştia, chiar din copilărie au un contact permanent cu ființele întunecate care îi trimit în lume. Copiii sunt învățați să pescuiască oameni şi să îi treacă sub influența lor. Când devin maturi, aceşti apostoli sunt sprijiniți de mii de ființe întunecate. Acestea lucrează la inima multor oameni, în aşa fel încât apostolii întunecați să aibă succes. Acest lucru constă în inducerea unor energii, de gând, cuvânt şi purtare mincinoasă. Aceste trupuri energetice, induc o stare de bine în oamenii care au o legătură slabă cu Dumnezeu, având automat probleme în familie şi cu semenii. Ei cred că obțin ce nu au în familie şi în relațiile cu semenii şi cu Dumnezeu: prețuire, ascultare, stimă, prietenie, iubire, pace, vindecare. Aceşti oameni slabi care nu luptă în familie, în relațiile cu semenii şi nu întrețin comuniunea cu Dumnezeu la cote înalte, aderă prea repede prin apostolii întunecați, la zeii întunecați. Ei schimbă pe Dumnezeu, cu zeii întunecați, iar în adunările zeilor ei se închină acestora prin

apostolul întunecat. Energiile lor, de gând, cuvânt, purtare şi lumină, sunt absorbite repede de apostolul întunecat care le procesează şi le trimite zeilor. Din aceste energii, apostolul întunecat se întăreşte ca putere, de gând, cuvânt, purtare şi lumină. El reuşeşte să facă minuni şi vindecări asupra supuşilor săi, deoarece în el, puterile de gând, cuvânt, purtare şi lumină, luate de la mii de oameni, sunt de mii de ori mai mari decât ale unui om obişnuit. Supuşii acestor apostoli întunecați, primesc de la zei prin apostolii lor, peceți de robie la nivel de aură, la nivel de trup fizic, la nivel de suflet, la nivel de duh şi la nivel de spirit. Aceşti supuşi, sunt însemnați ca vitele şi mințiți în mod ordinar, cum că „primesc inițieri care îi fac mai puternici". Prostia oamenilor, naşte rânjete de satisfacție pe fețele întunecaților. Pecețile cele mai grele sunt cele de pe suflet, duh şi spirit. După moartea fizică, aceşti oameni inconştienți sunt luați în regatele zeilor şi duşi în locuri întunecate unde sunt folosiți ca „baterii" de gând, cuvânt, purtare şi lumină pentru zei. Aceste locuri se numesc iaduri. Iadurile sunt de patru feluri şi anume:

-iaduri de gând;
-iaduri de cuvânt;
-iaduri de purtare;
-iaduri de lumină.

Iadurile de gând sunt locuri sumbre, parcă fără capăt şi fără cer, ci numai o întindere de ape murdare şi de mlaştini urât mirositoare. Aceste energii captează şi absorb, energiile de gând ale celui care ajunge acolo.

Iadurile de cuvânt sunt locuri triste, unde este extrem de frig şi de întuneric, iar solul arată precum mlaştinile din zăpadă murdară sau ca stânci din gheață neagră, unde frigul şi viscolele

nemăsurat de mari dau o imagine sumbră. Solul este principiul prin care toţi oamenii de acolo, sunt storşi de energia de cuvânt.

Iadurile de purtare sunt de departe cele mai înfiorătoare. Întreaga atmosferă arată ca focul, iar din pământul urât mirositor şi nămolos, ies gaze care produc mirosuri grele şi care se aprind ca focul. Pretutindeni se manifestă fulgere din lumină neagră, ce lovesc fără milă tot ce întâlnesc în cale. În această lume fără de sfârşit, se extrag energiile de purtare din oameni.

Iadurile de lumină sunt îmbinări ale celor trei iaduri. Acolo ajung oamenii foarte puternici. Puterile lor mari au fost aduse în acea formă pe pământ, atunci când omul comunica cu Dumnezeu. Aceşti oameni ajunşi aici, sunt prilej de batjocură continuă din partea paznicilor întunecaţi ai iadurilor. În ochii zeilor sunt adevărate trofee, deoarece puterile lor mari, de gând, cuvânt, purtare şi lumină, îngraşă pe mulţi zei, zeiţe, îngeri şi spirite ale naturii căzute. Toate aceste energii extrase din puterile omului, îl fac inapt să mai supravieţuiască. Sunt oameni aflaţi acolo de mii de ani. Singur este imposibil de ieşit de acolo. Cei care nu mai prezintă puteri şi interes pentru zei, sunt aruncaţi fără milă în locuri unde nu se află nimic şi unde dispar din orice formă. Multe din energiile furate oamenilor, ajung înapoi la apostolii întunecaţi care le folosesc pentru cucerirea de noi supuşi şi de noi teritorii. Constatăm cu durere că pe teritoriul ţării noastre există cel puţin 12 apostoli întunecaţi care activează aproape în toate judeţele. Fiecare apostol întunecat are la activ între 10.000 şi 1.000.000 de suflete pe care „le-au iniţiat" cum spun ei, în „tehnici divine de vindecare şi evoluţie spirituală". Multe din aceste tehnici întunecate, propovăduiesc „evoluţia spirituală prin sex". Prin clarvedere directă, observând de-a lungul timpului diferite peceţi de robie, am constatat că

este improbabil ca aceste trupuri, suflete sau duhuri ce au aceste peceți, să se mai poată mântui singure.

BANII SUNT POARTA PRIN CARE INTRĂ ZEII

Banii sunt energie înghețată, de gând, cuvânt, purtare şi lumină. Când un om ia salariul, el este plătit pentru energia consumată în decursul unei luni. În acest timp, el a cheltuit energie de gând, cuvânt, purtare şi lumină. Intrați în casă, aceşti bani sunt de fapt energia pe care el a consumat-o, care acum i se întoarce înapoi, întărindu-i casa şi familia. Este bine ca oamenii să aducă salariul întreg acasă, pentru ca energiile acestuia să se scurgă în casă. Apoi este bine ca omul să îi scoată din casă şi să îi cheltuie după bunul plac. Este bine ca omul să mai pună în puşculița bisericii câte un ban, deoarece i se întoarce înapoi în casă înmiit, împreună cu Dumnezeu. Am observat că oamenii care folosesc banii din casă pentru a plăti apostolii întunecați, deschid în acest fel, uşa locuinței lor şi trec belşugul casei lor în mâna zeilor. Totodată membrii familiei intră automat sub influența zeilor, care se plimbă nestingheriți prin casă şi produc minuni, întâmplări şi vindecări miraculoase. Prin aceasta ei câştigă noi adepți, care devin noi surse de energie. Întunecații râd şi se bucură de prostia acestora.

FIII ŞI FIICELE DE ZEI

Această categorie de oameni, are o pondere de 75% din populația globului. Fiii şi fiicele de zei, se deosebesc total de fiii şi fiicele de Dumnezeu. Fiii şi fiicele de Dumnezeu sunt creați de El, după chipul şi asemănarea Lui. Când au plecat de

lângă Dumnezeu, mulți dintre aceştia au devenit zei. Aportul de nemurire, de lumină de la Dumnezeu, li s-a luat. Astfel ei au creat fii şi fiice după chipul şi asemănarea lor, care la rândul lor au avut pe pământ, fii şi fiice. Există şi o altă categorie de fii şi fiice ale zeilor şi zeițelor, şi anume cei pe care i-au avut cu fiii şi fiicele oamenilor, adică a zeilor şi zeițelor veniți la încarnare pe pământ şi ascunşi în suflet şi în corpul material. La rândul lor, fiii şi fiicele acestora au până azi pe pământ urmaşi. Există şi alte categorii de oameni pe pământ, care sunt rodul împreunării îngerilor şi spiritelor naturii căzute, cu zeii, zeițele şi cu fiii şi fiicele lor. Aceştia au până azi urmaşi pe pământ. Sunt țări pe pământul actual pline de temple ale zeilor şi zeițelor de tot felul, cât şi ale îngerilor şi ființelor naturii căzute. În templele lor sunt preoții zeilor, care strâng energiile de gând, cuvânt, purtare şi lumină, pe care apoi le conduc la zei. În contrapartea energetică a templelor, există portaluri din energii, de gând, cuvânt, purtare şi lumină, prin care zeii comunică cu fiii şi fiicele lor de pe pământ. Ei au stabilit că este bine ca fiii şi fiicele lor, să întrețină cât mai multe relații sexuale cu fiii şi fiicele de Dumnezeu, pentru a-i aduce sub influența întunericului. De asemenea ei recomandă cununiile religioase dintre fiii şi fiicele zeilor, cu fiii şi fiicele lui Dumnezeu, din statele creştine unde aceştia sunt majoritari. Prin aceste uniuni religioase întunecate şi prin uniunile sexuale, sunt aduşi la naştere, întunecați din regatele zeilor, sau se nasc noi fii şi fiice de zei. Acest lucru nu ar trebui să se întâmple, deoarece fiii şi fiicele de Dumnezeu de pe pământ, adică zeii şi zeițele ascunse în suflet şi trup, ar trebui să cheme doar semenei de-ai lor din astralul lui Dumnezeu şi nu din astralul zeilor. Când principiul reâncarnării nu mai funcționează, fiii şi fiicele zeilor se

înmulțesc pe pământ, automat crescând şi puterile întunecate ale zeilor. Aceştia construiesc noi temple chiar în țările creştine. În aceste temple se înrobesc zeilor, mii de creştini. Toți fiii şi fiicele de zei se numesc sâmtemii, adică întocmiri muritoare, alcătuite după chipul şi asemănarea zeilor, nu a lui Dumnezeu. Aceste sâmtemii nu au spirit şi nici duh, deoarece ei au fost creați de curând în lumea materială, de către zei. Sâmtemiile trăiesc o singură viață, pe parcursul căreia alimentează cu puterile lor de gând, cuvânt, purtare şi lumină, puterile muritoare ale zeilor. După moartea trupului, ei dispar definitiv. Mai există şi o altă categorie de sâmtemii şi anume sâmtemiile mixte. Aceste ființe sunt născute din împreunarea dintre îngeri cu îngeri, între spirite şi spirite, sau între îngeri şi spirite ale naturii căzute. Ei au urmaşi până în ziua de azi. O altă categorie de sâmtemii este cea care a luat naştere din împreunarea zeilor şi zeițelor cu ajutoarele lor îngerii şi ființele naturii căzute. Mai există deasemenea, ființe create din împreunarea îngerilor şi ființelor naturii căzute, cu zeii şi zeițele ascunse în suflet şi trup, care sunt la încarnare pe pământ. Toți fiii şi fiicele acestora au urmaşi până în ziua de astăzi. Acum 2000 de ani, Dumnezeu nu a mai fost de acord ca zeii să se alimenteze cu energii de gând, cuvânt, purtare şi lumină de la fiii şi fiicele lor. Totodată Dumnezeu nu a mai dorit ca aceste ființe să moară definitiv şi nici ca în lumea materială să mai fie înrobite pe veci de către zei, trupuri, suflete, duhuri sau spirite ale zeilor care doresc să se întoarcă la lumină. Din acest motiv, acum 2000 de ani Dumnezeu a coborât pe pământul fizic şi a locuit pentru o vreme aici. Prin jertfa lui Hristos a făcut posibilă inițierea a două mari procese energetice:

- **primul proces energetic**, este înfiierea tuturor fiilor şi fiicelor de zei care doresc să se mântuie. Pentru ei mântuirea constă într-un proces instantaneu de naştere din nou, a tuturor structurilor energetice. La moartea lor fizică, sâmtemiile supraviețuiesc morții definitive deoarece primesc un duh nou. Ele aşteaptă posibilitatea de a se manifesta la a doua venire a lui Hristos.

- **al doilea proces energetic** adus de Hristos, a fost eliberarea tuturor duhurilor zeilor şi zeițelor captive în iadurile zeilor potrivnici. Din această cauză, toți aceştia au fost luați şi mutați într-o zonă anexată lumii şcoală a duhurilor. Această zonă se numeşte astralul lui Dumnezeu. Practic Hristos i-a eliberat din astralul zeilor, unde erau goliți de lumină de gând, cuvânt şi purtare, fiind aduşi în astralul lui Dumnezeu unde învață să primească lumină de gând, cuvânt şi purtare, după care se reântorc în momentul de dinaintea rebeliunii lor. Aceasta se face de 2000 de ani prin procesul numit încarnare.

MISIUNEA ÎN LUMEA FIZICĂ

Fără doar şi poate, întrebarea "de ce suntem aici în această lume?", este una foarte importantă, vitală chiar. Cu mulți ani în urmă când am început să studiem importanța acestui fenomen energetic al reâncarnării, am perceput foarte pregnant infinita putere de gând, cuvânt, purtare şi lumină a lui Dumnezeu, care susține totul şi pe toți. Lumea fizică este considerată de noi, ca fiind o esență alcătuită din esențele tuuror lumilor create anterior de Dumnezeu. Putem afirma că atunci când Dumnezeu a creat lumea fizică, a luat energii de gând, cuvânt, purtare şi lumină din multe lumi.

LUMILE DIN CARE A CREAT DUMNEZEU LUMEA FIZICĂ

Dumnezeu a luat energii, de gând, cuvânt, purtare şi lumină, din lumea şcoală a duhurilor, din lumea Lui personală, din lumile personale ale oamenilor desăvârşiți în duh, din lumea sufletului, din astral şi a creat lumea fizică. Acelaşi lucru se poate spune despre trupurile fizice, ale tuturor celor care vin la reâncarnare. De-a lungul timpului însă, ponderea întunericului a devenit foarte mare pe pământ, datorită influenței zeilor, încât drumul încarnării a fost sabotat de zei care au înrobit toți oamenii. Astfel după moartea fizică, ei nu mai ajungeau în alte lumi sau în astral, ci în iadurile zeilor. Prin jertfa lui Hristos, apostolii Săi au stabilit în toată lumea fizică, puncte luminoase unde fiecare om se poate curăța de întuneric şi poate lumina din

nou. În aceste puncte de lumină, Hristos a înființat biserici energetice greu de zărit cu vederea normală. Pe acelaşi loc, în lumea materială, Hristos continuă să ridice şi azi prin apostolii săi luminați, biserici materiale.

PARTICIPANȚII LA FENOMENUL ENERGETIC AL REÂNCARNĂRII

Ființele care se încarnează pe pământ sunt zei şi zeițe, care doresc reântoarcerea în lumină, ca şi ajutoarele lor, îngerii şi ființele naturii ce îi ajutau în vechile lor regate zeieşti. Scopul acestor ființe este de a lumina iarăşi corpul duh. Acest lucru presupune eliminarea manifestării distructive din puterile lor, de gând, cuvânt, purtare şi lumină, pe trei mari direcții:

- linia familiei;
- linia socială, a relațiilor cu semenii;
- linia comunicării cu Dumnezeu.

S-a observat că atunci când omul se manifestă distructiv prin puterile sale, trupul său fizic se îmbolnăveşte, din simplul motiv că nu a fost alcătuit decât în scopul de a crea lucruri şi ființe nemuritoare. De asemenea oamenii care suferă acțiunile distructive, provenite din manifestarea puterilor unui semen, se îmbolnăvesc pentru simplul motiv că trupul fizic nu a fost construit să sufere lovituri energetice sau fizice, ci să trăiască veşnic. În urma apariției acestor boli trupeşti, s-a observat că oamenii intră în panică. Ei merg la medic. Pentru că bolille trupului sunt efectele îmbolnăvirii sufletului, a duhului ori a spiritului, mulți oameni nu se vindecă. Ei apelează atunci la trei mari categorii de vindecători, în funcție de liberul lor arbitru, sau învățați de familie şi prieteni:

a) Prima categorie de vindecători la care apelează o anumită categorie de oameni, este categoria vracilor şi a vrăjitorilor. Până azi în urma studierii prin clarvedere directă a acestei categorii de fiinţe, am stabilit că majoritatea lor sunt sâmtemii. Nu am observat în timpul studiului, nici un zeu sau zeiţă ascunşi în suflet, trup sau aură, capabile să îndeplinească această slujbă. Am observat de asemeni, că energiile cu care lucrează această categorie de vindecători şi vraci, sunt specifice fiinţelor naturii şi îngerilor căzuţi, care slujesc zeilor şi zeiţelor din regatele lor. În limbajul biblic, îngerii căzuţi sunt numiţi draci, iar fiinţele naturii căzute, sunt numite demoni. Categoria oamenilor care au proasta inspiraţie să calce pragul unor astfel de vindecători, îşi pun în pericol mântuirea lor şi a membrilor propriei familii. Am observat că atât trupul fizic, cât şi structurile ce ţin de contrapartea energetică interioară şi exterioară (aura) a trupului fizic, intră sub influenţa acestor demoni şi draci. Aceste fiinţe sunt extrem de crude şi nesăţioase. Ele golesc de energie, de gând, cuvânt, purtare şi lumină, sufletele şi duhurile "vindecaţilor" până la sfârşitul vieţii. Oamenii încadraţi în această categorie nu mai merg la Dumnezeu. Prin "vindecaţi", drumul spre membrii familiei acestora este deschis, deoarece prin atingerea cu mâinile "vindecatului", a membrilor familiei (soţie, copii, fraţi, surori, etc.) răul intră cu succes. Nu am observat în toţi aceşti ani, nici un om să fi putut ieşi singur de sub robia acestor fiinţe crude şi lacome. Peste ani, oamenii ce apelează la aceste fiinţe, ajung adevărate epave, eşuând ei înşişi în familie, în relaţiile sociale şi în perspectiva de a-l mai revedea vreodată pe Dumnezeu. Am stabilit că nici un vraci şi nici un vrăjitor nu lucrează cu energiile, de gând, cuvânt, purtare şi lumină ale lui Dumnezeu.

După cum discutam ceva mai înainte, banii sunt energia de gând, cuvânt, purtare şi lumină, înghețată şi înmagazinată în ei, a omului care îi munceşte. Oamenii care îi plătesc cu bani pe aceşti vraci sau vrăjitori, dau pe mână casa şi familia lor, dracilor şi demonilor care lucrează prin aceşti vraci. Oamenii care îşi lasă la vraci şi la vrăjitori lucruri de pe ei, din casă, sau bijuterii, intră într-o robie energetică directă, deoarece în acele lucruri este energie, de gând, cuvânt, purtare şi lumină din ei. La mulți oameni din această categorie, am remarcat un stadiu avansat de robie energetică şi trupească exercitată din partea dracilor şi demonilor. În limbajul omenesc, acest fenomen energetic poartă numele de posedare. Aceste ființe căzute, nu au un suport de lumină dumnezeiască, adică de nemurire a ființei lor, alcătuit din energii, de gând, cuvânt, purtare şi lumină. Acest suport energetic le-a fost retras din timpuri imemoriale, de când au părăsit pe Dumnezeul nemuririi, pentru a sluji zeilor muritori. Ființele căzute erau cândva, hrănite din plin cu energii luminoase, adică nemuritoare, de gând, cuvânt, purtare şi lumină, de către Dumnezeu. Aceste energii le confereau nemurirea şi puteri ființiale, nespus de mari. După ce au intrat în slujba zeilor, au cam flămânzit, deoarece zeii nu le oferă deajuns de multă energie. Atunci, prin slujitorii lor de pe pământ, găsesc surse bogate de energie în oameni, care sunt zeii şi zeițele ascunse în suflet, trup şi aură, când vin la reâncarnare. Aceşti oameni din categoria cărora facem parte şi noi creştinii, beneficiază pe timpul vieții de suportul de energie de lumină nemuritoare pentru puterile lor, de gând, cuvânt, purtare şi lumină. Având acest suport de lumină, aceşti oameni nu mai mor atunci când greşesc, prin manifestarea defectuoasă a puterilor proprii. Astfel oamenii sunt mințiți uşor de către vraci

şi vrăjitori, că lucrează "cu puterea lui Dumnezeu", "cu puterea lui Hristos" sau "cu puterea Fecioarei Maria". Am observat însă că nu aceste ființe luminoase îi vindecă, ci altele, pe care dacă le-ar putea zări măcar o clipă, ar fugi mâncând pământul.

b) A doua categorie de vindecători, la care apelează din păcate tot mai mulți oameni, sunt acei vindecători care invocă zeii şi zeițele din regatele zeilor, sau din regatele acestora din contrapartea energetică a lumii materiale. Acesti vindecători sunt însemnați cu pecețile zeilor şi le slujesc lor. Ei dispun de tehnici de vindecare puternice, capabile să repare trupuri şi aure. Nu am remarcat în toți aceşti ani puterea de a vindeca prin tehnicile zeilor, spiritul, duhul sau sufletul. Şi asta deoarece zeii şi zeițele nu au suflet, iar duhul lor este muritor, deoarece nu mai dețin aportul de lumină nemuritoare de energii, de gând, cuvânt, purtare şi lumină de la Dumnezeu. Aceşti vindecători ai zeilor vindecă trupuri, nu cu puterile muritoare ale zeilor, ci prin energiile nemuritoare, de gând, cuvânt, purtare şi lumină, suplinite de Dumnezeu, în oamenii care vin la încarnare pe pământul fizic. Aceşti oameni sunt storşi continuu de aceste energii, care nu se termină atâta timp cât sunt în suflet, trup fizic şi aură, pe pământ. Considerăm o greşeală imensă ca oamenii vindecați prin tehnicile zeilor, să plătească vindecătorii cu banii munciți de ei. Aşa cum arătam anterior, banii sunt energii stocate, de gând, cuvânt, purtare şi lumină, provenite din omul care îi produce. În momentul când se plăteşte vindecătorul din aceşti bani, se deschide calea către membrii familiei celui vindecat, cărora li se fură energiile în acelaşi mod. De asemenea belşugul casei se diminuează, la fel şi starea "vindecatului" la serviciu şi în relațiile lui cu semenii şi cu Dumnezeu. Vindecarea presupune racordarea vindecatului la ceilalți

vindecați, prin aceleaşi tehnici. Energiile lor care nu se termină din motivele pe care le-am expus mai sus, alimentează zeii, zeițele, îngerii şi ființele naturii căzute care le slujesc. La moartea fizică, sufletele vindecaților sunt revendicate de zeii la care au adus închinare pe timpul vieții. Astfel, mântuirea sufletului dintr-o viață este pierdută. Cel mai grav este că duhul vindecatului care poartă spiritul, are prea puține şanse să se întoarcă de unde a venit, adică în astralul lui Dumnezeu. El este dus în astralul zeilor, de unde continuă să alimenteze zeii cu puterile propriilor structuri energetice. Dacă refuză condițiile zeilor, sunt aruncați în iadurile acestora de unde au şanse minime să mai iasă vreodată singuri. Din nefericire aceste vindecări sunt de scurtă durată, deoarece lipsa luminii lui Dumnezeu în suflet, trup şi aură, dar mai ales închinarea continuă la zei, conduce la întunecarea continuă a sufletului. Astfel am văzut oameni aproape stinşi ca suflet, dar menținuți artificial în bună stare în trupul fizic.

NAŞTEREA DIN NOU ÎN NUMELE ZEILOR

Cele mai mari trofee, constau în atragerea trupurilor creştinilor spre învățăturile zeilor şi spre tehnicile acestora de vindecare. Considerăm că acest fenomen energetic este deosebit de dăunător, atât pentru aceşti creştini cât şi pentru familia şi locuința lor. Creştinii sunt zeii şi zeițele care s-au întors demult la Dumnezeu. Ei au fost aduşi din lumea spiritelor şi li s-au creat duhuri, după chipul şi asemănarea lui Dumnezeu. Pentru ei, Hristos a vestit pilda fiului rătăcitor în evanghelizarea lui pe Pământ. După jertfa Sa pe cruce, toate aceste ființe au fost eliberate din robia zeilor şi au fost smulse din regatele şi

iadurile acestora, mutându-se în astralul lui Dumnezeu. După Hristos, aceştia au început să vină iarăşi la reâncarnare pe pământ, după foarte mult timp. Asta deoarece acest proces fusese întrerupt de zei, prin ținerea acestora în captivitate în regatele şi iadurile zeilor. Când au venit iarăşi la încarnare, prin botezul creştin, aceştia au primit pe lângă duh şi suflet nou, un trup fizic nou. Acest trup fizic nou, se clădeşte pe contrapărțile energetice luminoase, străluminate de jertfa lui Hristos de energie, de gând, cuvânt, purtare şi lumină a trupului Său fizic. Aceste contrapărți energetice ale trupurilor fizice născute din nou în Hristos, sunt deosebit de valoroase pentru zei. Prin ele, zeii reuşesc să îşi mențină puterea în lumea materială, controlându-şi propriile regate din țările necreştine, pline de fii şi fiice ale lor care li se închină şi îi adoră zi şi noapte. Aceasta este cauza luptei acestor zei şi zeițe, precum şi a ajutoarelor acestora, îngerii şi ființele naturii căzute. De 2000 de ani încoace, ei atrag anual prin minciunile lor mii de creştini, tocmai pentru că au nevoie ca de aer, de contrapărțile energetice ale trupurilor fizice ale acestora. Cu aceste energii pe care le absorb din creştini, ei deschid mici portaluri în lumea materială, după care înființează temple sau case de rugăciune. Aceste locuri colcăie de ființe zeieşti şi de ajutoare întunecate ale acestora. Ele pun în pericol securitatea tuturor sufletelor creştine din zonă precum şi a familiilor şi locuințelor acestora. Naşterea din nou în numele zeilor, este pentru noi şi de altfel pentru orice alt clarvăzător înzestrat cu vedere directă, o privelişte tristă. Acest proces constă într-o ceremonie în urma căreia "candidatul" este inițiat în a cunoaşte zeul sau zeița respectivă cât şi învățăturile, regulile şi tehinicile acestora de vindecare. Prin aceste inițieri se aşează peceți de robie pe

contrapartea energetică a trupului fizic al inițiatului. El este mințit în mod ordinar că acele “simboluri” îi conferă “evoluție spirituală” prin zeul respectiv, după care “lumină şi vindecare sufletească”. Aceşti oameni naivi precum copiii, nici măcar nu se obosesc să se întrebe trei lucruri simple de altfel:

- unde este Dumnezeu?
- cum poate un om să evolueze cu ajutorul zeilor, din moment ce aceştia au căzut din lumina lui Dumnezeu;
- cum poate un zeu să dăruiască vindecare şi lumină sufletului tău, din moment ce zeii, îngerii şi ființele naturii care îi slujesc, nu au avut, nu au şi nu vor avea suflete şi nici trupuri fizice?

O altă privelişte tristă pentru noi, constă în faptul că prea mulți din oamenii care aderă la zei, la învățăturile şi tehnicile lor de vindecare, sunt legați energetic de “maeştrii lor”. Aceste “legături şmechere”, cum sunt numite de ființele întunecate din contrapartea energetică a lumii materiale, conferă mestrului capacitatea de a se hrăni din energiile celor pe care i-au inițiat, având totodată posibilitatea de control şi de dominare a acestora. Procesul energetic de naştere din nou în zeu, zeiță, înger sau spirit al naturii, constă în deposedarea inițiatului de contrapărțile energetice nemuritoare. Acestea sunt luate de zei şi înlocuite cu contrapărți energetice stoarse şi lipsite de lumină, prin care omul nu se mai poate răzvrăti vreodată împotriva zeilor. Aceste contrapărți energetice lipsite de lumină, se comportă ca un drog pentru trupul fizic al inițiatului. El ajunge cu timpul un trup docil, luptător convins al învățăturilor “luminoase” ale zeului şi a “singurei căi spre iluminarea sufletului şi a spiritului!?”. Arma principală a acestor trupuri virusate deja, este vicleşugul şi minciuna, deoarece noul lor

“părinte” sau “tată” este “tatăl minciunilor”. Şi când te gândeşti pentru cine părăsesc oamenii pe Dumnezeul luminii!

c) A treia categorie de vindecători la care apelează din fericire cea mai mare categorie de oameni, sunt preoţii din biserica lui Hristos. În bisericile lui Hristos din lumea de îndreptare a duhurilor (lumea materială), se săvârşesc neîncetat minunile lui Dumnezeu. Aceste minuni ale lui Dumnezeu sunt fenomene energetice cosmice. Ele constau în luminarea structurilor energetice ale spiritului, duhului, sufletului, trupului fizic, împreună cu contrapărţile lui energetice interioare (legăturile trupului fizic cu sufletul, duhul şi spiritul) şi exterioare, aura (legăturile trupului fizic cu lumea materială, lumea animală, cele cinci elemente, Dumnezeu şi semenii omului). Toate minunile dumnezeieşti, fenomene energetice ce au loc în bisericile creştine, sunt numite în aceste lăcaşuri “tainele bisericii lui Hristos pe pământ”. Principala funcţiune a bisericilor pământeşti, constă în ajutorul dat pe timpul vieţii de Dumnezeu prin preoţii Săi, zeilor şi zeiţelor care vin la încarnare din astral, înfăşuraţi în învelişurile energetice protectoare, care sunt sufletul, trupul fizic şi aura. Această muncă de ajutor constă în a îndeplini pentru cei care vin la încarnare, a cinci mari ceremonii energetice şi anume:

1. Naşterea în lumea fizică;
2. Botezul creştin;
3. Cununia religioasă;
4. Vindecările la nivel de spirit, duh, suflet, trup şi aură pe tot timpul vieţii.
5. Ceremonia de plecare din lumea fizică;

Despre naşterea în lumea fizică vom vorbi pe scurt acum, deoarece are legătură directă cu subiectul cărţii de faţă, urmând

ca celelalte patru ceremonii energetice să facă subiectul altei cărţi.

NAŞTEREA ÎN LUMEA FIZICĂ
(vezi desen 3)

Naşterea în lumea fizică presupune coborârea la încarnare a zeilor şi zeiţelor care au hotărât să se întoarcă în lumina lui Dumnezeu. Când vin din astral în lumea fizică, duhurile lor sunt înfăşurate în trei mari învelişuri energetice protectoare:

- sufletul;
- trupul fizic;
- aura.

Scopul acestor învelişuri, este de a ajuta aceste fiinţe să îşi îndrepte manifestările întunecate ale puterilor de duh. În lumea fizică ei strâng de la o viaţă la alta, lumina de gând, cuvânt şi purtare, necesare luminării duhului. Luminarea duhului este un proces energetic care are ca finalitate, reântoarcerea la rezonanţa pe care au avut-o cândva înainte de căderea lor. Luminarea duhului le permite acestora mântuirea duhului, adică posibilitatea de a-şi continua învăţătura desăvârşirii duhului alături de Dumnezeu, în lumea şcoală a duhurilor, de unde au plecat cândva. Mântuirea duhului se face treptat, treptat, prin încarnări repetate în suflet, trup şi aură. Pentru ca mântuirea duhului să poată fi posibilă, este necesar ca fiinţele venite la încarnare, învelite în suflet, trup şi aură să îşi mântuie aceste structuri. Despre fenomenul energetic numit mântuirea sufletului am învăţat împreună în cartea anterioară numită “Ce este sufletul?”. În această carte ne vom referi strict la fenomenul energetic de mântuire a trupului fizic, urmând ca în

viitoarea carte intitulată “Ce este aura umană?” să ne referim la fenomenul energetic care este mântuirea aurei umane.

MÂNTUIREA TRUPULUI FIZIC

Mântuirea trupului fizic este un amplu fenomen energetic, absolut necesar pentru întoarcerea noastra cândva, la Dumnezeul nostru şi mai departe pentru desăvârşirea noastră în duh, adică pentru viața veşnică a acestui trup energetic. Desăvârşirea noastră în duh, ne face apți să avem posibilitatea de a ne crea lumile noastre personale şi creațiile noastre personale care să dăinuie veşnic. În acelaşi timp, desăvârşirea duhului nostru ne va da posibilitatea să comunicăm veşnic între noi, astfel noi toți fiind alături şi împreună cu Duhul lui Dumnezeu în lumea sa personală care este Împărăția lui Dumnezeu.

PAŞII MÂNTUIRII TRUPULUI FIZIC

În urma studiului efectuat prin clarvedere directă asupra structurilor energetice pe care este "ţesut" trupul fizic, am observat că şansele mântuirii acestor structuri cresc direct proporţional cu numărul de intrări ale omului în biserica lui Hristos. Şi bineînţeles şansele de a pierde mântuirea acestor structuri energetice sunt direct proporţionale cu depărtarea de învăţăturile lui Dumnezeu şi alipirea la zei şi învăţăturile acestora. Biserica pământeană a lui Hristos este templul lui Hristos în lumea materială.

BISERICA PĂMÂNTEANĂ VĂZUTĂ PRIN CLARVEDERE DIRECTĂ

(vezi desen 4)

Contrapartea energetică a bisericii pământeşti a lui Hristos din lumea materială, este minunată la privit. Această contraparte energetică este alcătuită din energie de lumină de gând dumnezeiască. Prin clarvedere arată ca o apă luminoasă foarte limpede de culoare albastru-verzui, care îi dă clarvăzătorului un sentiment înălţător în momentul în care calcă pe apă fără să se scufunde. Contrapărţile energetice ale bisericilor materiale sunt alcătuite din energii, de gând, cuvânt, purtare şi lumină dumnezeieşti. Prin clarvedere directă, turlele cu tot cu partea lor de ziduri şi temelie se văd ca şi cum ar fi alcătuite din apă luminoasă, din gheaţă translucidă ca

diamantul, din foc, fulgere şi lumini minunate de culoare argintie cu reflexii aurii. Interiorul bisericii se vede asemănător cu exteriorul ei. Contrapartea energetică a podelei bisericii este construită din îmbinarea celor patru energii dumnezeieşti de gând, cuvânt, purtare şi lumină. Un clarvăzător care intră în biserică, vede ca şi cum ar călca pe ape fără să se scufunde, pe gheață fără să alunece şi să cadă, prin foc şi fulgere fără să se ardă şi prin lumini strălucitoare fără să se consume. În contrapartea energetică a lumii materiale există de acum 2000 de ani, biserica cerească. Ea este de dimensiuni mult mai mari decât biserica pământească. Atât în biserica pământească cât şi în biserica cerească, se desfăşoară fenomene energetice de ajutorare a tuturor structurilor omului aflat la încarnare, adică spiritul, duhul, sufletul, trupul şi aura. Există de asemeni ființe din biserica cerească şi ființe din biserica pământească, a căror sarcină este de a ajuta fiecare din structurile energetice ce intră în alcătuirea omului. Contrapărțile energetice ale veşmintelor preoțeşti sunt alcătuite din energii, de gând, cuvânt, purtare şi lumină, sau la anumite categorii de preoți, din îmbinarea celor patru tipuri de energii. Privite prin clarvedere, veşmintele alcătuite din energii de gând, arată ca şi cum ar fi țesute din apă cristalină luminoasă. Veşmintele din energie de cuvânt, se văd ca şi cum ar fi alcătuite din zapadă de lumină sau din pulbere de stele strălucitoare. Veşmintele alcătuite din energie de purtare, se văd precum focul şi fulgerele, iar cele alcătuite din energii de lumină se văd ca şi cum ar fi țesute din fire de lumină strălucitoare de culoare argintie cu reflexii aurii. Veşmintele alcătuite din cele patru energii îmbinate se văd ca şi cum ar fi țesute din ape luminoase, din zăpadă strălucitoare, din foc şi fulgere şi din lumini orbitoare. Aceşti slujitori din biserica

cerească şi pământească, nu sunt altceva decât tehnicienii lui Dumnezeu care repară structurile energetice, de gând, cuvânt, purtare şi lumină, ale spiritelor, duhurilor, sufletelor, trupurilor şi aurelor oamenilor aflați la încarnare în lumea de îndreptare a duhurilor (lumea materială). În fața şi în spatele bisericii lui Hristos în contrapartea energetică a lumii materiale, se află două uşi ce apropie lumile una de alta. În fața bisericii pământeşti există o poartă de intrare în lumea fizică, iar în spatele bisericii există o poartă de ieşire din lumea fizică. Prin aceste porți nu intră decât duhurile care vin la încarnare. Aceste porți sunt alcătuite din energii îmbinate, de gând, cuvânt, purtare şi lumină. Privite prin clarvedere, aceste porți se văd ca nişte cețuri alcătuite din ape de lumină, zapadă luminoasă, foc, fulgere şi lumini strălucitoare de culoare argintie cu reflexii aurii. Datorită radiației intense, în jurul acestor uşi de intrare şi de ieşire din lumea fizică, se formează curcubee din lumini minunate, nepământeşti. În contrapartea energetică a lumii materiale, există o altă poartă ce uneşte lumile lui Dumnezeu. Acest portal imens cu un diametru cuprins între 100 si 500 de metri, se află exact în locul unde în lumea fizică, este poarta prin care preoții intră în altar. Prin aceste portaluri alcătuite din energii Hristice, de gând, cuvânt, purtare şi lumină, locuitorii cerurilor, intră în contrapartea energetică a lumii fizice. Toate aceste ființe se ocupă cu îndeplinirea planului lui Dumnezeu pentru om, adică cu desăvârşirea lui. Atâta timp cât oamenii se află în lumea fizică, este imperios necesară mântuirea trupului fizic. Pentru un clarvăzător, trupul fizic este țesut pe o structură energetică interioară trupului fizic, numită contrapartea interioară a trupului fizic. Spuneam că această structură energetică uneşte trupul fizic, cu spiritul, duhul şi sufletul,

precum şi cu lumile lor. De asemeni am spus că trupul fizic are şi o altă contraparte energetică exterioară lui, aura, care asigură legătura trupului fizic cu lumea materială. Primul pas al mântuirii trupului fizic este bineânțeles, naşterea duhurilor zeilor întorşi la Dumnezeu în trupul fizic şi în lumea materială. Naşterea în lumea materială a duhurilor în trup fizic, este un proces energetic complex. Acest proces energetic constă în chemarea la încarnare a unui duh de zeu sau zeiță din astral. Acesta trebuie să fie din cei care s-au întors demult în lumina lui Dumnezeu, deci a mai trecut prin ciclul reâncarnării. De asemenea, se poate întâmpla să fie chemat din astral un duh de zeu sau zeiță, eliberat de Hristos acum 2000 de ani de sub robia zeilor întunecați şi care putrezeau în iadurile acestora. Multe din aceste ființe au mai venit la încarnare, cel puțin o dată după înălțarea la ceruri a lui Hristos. Multe din aceste duhuri vin astăzi pentru prima dată la încarnare, după înălțarea la cer a lui Hristos, chiar dacă înainte au mai fost la încarnare. Amândouă aceste categorii de duhuri care vin la încarnare din astralul lui Dumnezeu, intră pe poarta de intrare în lumea fizică aflată în contrapartea energetică a lumii fizice. Această poartă energetică poziționată în fața intrării în biserica pământească, are menirea de a permite spiritului să îşi demonteze duhul în energii, de gând, cuvânt, purtare şi lumină, în care uneori se înfăşoară, iar alteori le atrage după sine. Prin clarvedere venirea unui astfel de spirit, se aseamănă cu venirea unei stele care trage după ea stele mai mici ca ea, dar la fel de strălucitoare. Aceste duhuri venite prin poarta de intrare în lumea fizică, intră în contrapartea energetică a altarului, pentru ca apoi să treacă printr-o ceremonie de primire a spiritului, ceremonie la care participă nenumărate ființe de lumină.

Există din acest moment, o anumită perioadă de timp, în care spiritul îşi reformatează în burta mamei, corpul duh şi legăturile lui cu duhul. Aceste legături principale sunt stabilite între puterile spiritului şi puterile duhului, precum şi între pecețile apostolice şi organele unde se află toate amintirile personale şi ale întregii creații. Există altă perioadă de timp după care duhul este înfăşurat în următorul strat energetic. Acest strat energetic numit suflet, este anexat duhului pentru a nu putea fi interceptat de nici o entitate din regatele zeilor. Între spirit şi suflet, se realizează legături similare cu cele dintre spirit şi duh. După naştere spiritul va putea să se manifeste prin duh, mai ales în stare de somn, când migrează în diferite lumi unde este chemat. Tot după naştere, spiritul se va manifesta activ prin suflet, doar la oamenii care au o comuniune strânsă cu Hristos şi biserica Lui de pe pământ. La majoritatea oamenilor, spiritul se manifestă multe ore pe zi pe pământ, prin contrapartea energetică a trupului fizic. Această structură energetică este deosebit de importantă pentru misiunea duhului unui fost zeu sau zeiță, care coboară pe pământ prin ciclul încarnării. Prin această structură energetică, se citeşte gradul de lumină atins de suflete în această încarnare. Totodată se poate citi cât se poate de exact, ce lipsuri trebuie să acopere sufletul respectiv până la sfârşitul vieții sale. Alcătuirea structurii energetice care face legătura spiritului, duhului şi sufletului cu trupul fizic, se formează înaintea trupului fizic, pentru ca apoi să se concretizeze şi trupul fizic. Contrapartea energetică a trupului fizic este o alcătuire energetică complexă.

ALCĂTUIREA CONTRAPĂRȚII ENERGETICE A TRUPULUI FIZIC

Prin clarvedere, trupul fizic se vede construit pe o structură energetică, alcătuită la rândul ei din alte patru structuri energetice diferite una de cealaltă. Prima structură energetică este alcătuită din energie de gând, a doua structură energetică este alcătuită din energie de cuvânt, a treia structură este alcătuită din energie de purtare, iar a patra structură este alcătuită din energie de lumină (vezi desen 5).

STRUCTURA ENERGETICĂ DE GÂND

Structura energetică de gând, se vede ca o energie asemănătoare cu apa albastru-verzuie cristalină şi luminoasă. Prin această structură, în lumea materială, se exprimă spiritul când omul este treaz (adică este în stare de veghe). Tot prin această structură, omul îşi poate reaminti frânturi de vise, care sunt de altfel, migrările sufletului în somn. Prin această structură energetică, spiritul leagă mii de fire energetice ale puterii de gând, de la suflet la trupul fizic. Astfel spiritul poate gândi şi crea prin puterea lui de gând, prin trupul fizic de carne (vezi desen 6).

STRUCTURA ENERGETICĂ DE CUVÂNT

Contrapartea energetică de cuvânt a trupului fizic, se vede prin clarvedere ca şi cum ar fi alcătuită din gheață luminoasă,

translucidă, sau din zăpadă strălucitoare formată din lumini argintii. Prin această structură, spiritul îşi leagă prin mii de fire energetice, puterea de cuvânt a sufletului de organele specifice ale trupului fizic de carne. Astfel spiritul poate vorbi, mânca, auzi şi mirosi în trupul fizic prin suflet, cu ajutorul puterii sale de cuvânt. Tot prin această structură energetică, sufletul poate descărca impresii dimineața, în trupul fizic, din lumile unde a migrat în vis, sau din lumile unde este chemat în diferite scopuri (vezi desen 7).

STRUCTURA ENERGETICĂ DE PURTARE

Contrapartea energetică de purtare, se vede prin clarvedere ca şi cum ar fi alcătuită din foc şi fulgere. Prin această structură energetică, spiritul îşi leagă puterea de purtare a sufletului de organele trupului fizic, prin mii de fire energetice formate din energie de purtare. Astfel spiritul se poate mişca în trupul fizic prin suflet. Totodată prin această contraparte energetică, sufletul îşi poate descărca impresiile energetice de purtare pe care le aduce din lumile în care migrează în somn (vezi desen 8).

STRUCTURA ENERGETICĂ DE LUMINĂ

Structura energetică de lumină, este modalitatea prin care spiritul îşi leagă puterea de lumină a sufletului, de organele trupului fizic. Aceste legături sunt făcute prin mii de fire luminoase foarte strălucitoare. Privite prin clarvedere directă, această contraparte energetică a trupului fizic se vede alcătuită din lumini strălucitoare argintii cu reflexe aurii (vezi desen 9).

Prin această structură energetică, spiritul poate trăi continuu în trupul fizic pe perioada unei încarnări, pe parcursul acesteia, în timpul somnului, putând pleca în lumile de unde a venit, pe toată perioada vieții încarnate.

MISTERUL ÎNCARNĂRII

Contrapartea energetică a trupului fizic ascunde misterul încarnării şi totodată a principiului de funcționare a încarnării duhului în lumea fizică, prin suflet, trup şi aură. Contrapartea energetică a trupului fizic, are un rol principal în desfăşurarea şi continuitatea acestui fenomen energetic cu valențe cosmice, pe care noi oamenii am fost obisnuiți să-l numim reâncarnare. Misterul încarnării este valabil doar pentru fiii şi fiicele create ca duhuri, după chipul şi asemănarea lui Dumnezeu. Aceste fiice şi fii de Dumnezeu, sunt duhurile zeilor şi zeițelor care nu mai doreau să rătăcească în întuneric, ci doreau reântoarcerea la lumina lui Dumnezeu prin aceste reâncarnări repetate. După ce Hristos i-a eliberat pe aceştia din iadurile zeilor, care le doreau pieirea prin deposedarea de puterile lor, toți zeii şi zeițele care s-au întors spre Dumnezeu, au fost mutați într-un loc anexat lumii şcoală a duhurilor care se numeşte astralul lui Dumnezeu. De acolo aceştia efectuează dus-întors, drumul între astral şi lumea de îndreptare a lumii şcoală a duhurilor (lumea materială), prin încarnări succesive. După ce vine la reâncarnare, o astfel de entitate nu rămâne toată viața fizică pe pământ, ci în fiecare noapte este chemat în astral, unde este analizat comportamentul său din ziua precedentă la nivel de puteri, de gând, cuvânt, purtare şi lumină. Comportamentul său

este analizat pe cele trei direcţii pe care trebuie să le urmărească pe pământ. Acestea sunt: familia, semenii, biserica pământească. În astral există duhuri învăţătoare. Aceste duhuri învăţătoare sunt semeni de-ai noştri cu un număr mai mare de încarnări, în special după Hristos încoace. Aceste duhuri, sunt acelea care pe pământ sunt cunoscute sub denumirea de sfinţi. Alături de aceste duhuri, lucrează pentru fiecare duh aflat la reâncarnare, nenumăraţi fraţi de-ai acestuia, pe care noi îi numim îngeri şi spirite ale naturii. De asemenea, în astral se pregătesc şi se cunosc oamenii care urmează să se întâlnească pe pământ. De câte ori ne întâlnim cu cineva şi ni se pare că îl cunoaştem de undeva, îl cunoaştem într-adevăr din astral, unde am fost în noaptea precedentă. Toate aceste jocuri, se fac tocmai pentru ca fenomenul energetic al reâncarnării să funcţioneze. Astfel în timpul zilei, dacă suntem atenţi, ne întâlnim cu mulţi semeni de-ai noştri care ne adresează cuvintele şi fac gesturile, pe care le căutăm pentru a conştientiza un anumit lucru. Dacă putem vorbi despre greşelile pe care le facem aici pe pământ, atunci acestea trebuie analizate fiecare separat ca segment de sine stătător. Aceste segmente, au fiecare o rezonanţă aparte, numită dimensiune. Când vine la reâncarnare un duh, el trebuie să intre în această dimensiune cu trupul fizic, să îi înţeleagă taina şi să acceadă la o altă dimensiune superioară. Iată care sunt dimensiunile în care duhul trebuie să intre cu trupul fizic, când se află pe pământ în timpul unei încarnări:

1. Dimensiunea familiei.
2. Dimensiunea relaţiilor sociale.
3. Dimensiunea comuniunii cu Dumnezeu.

În aceste dimensiuni se intră prin schimbul energetic luminos al celor patru mari puteri dumnezeieşti sădite în fiecare chip şi asemănare de Dumnezeu şi anume : puterea gândului, puterea cuvântului, puterea purtării (energiei de mişcare) şi puterea luminii. În fiecare dimensiune, duhurile aflate la reâncarnare, înfăşurate în suflet, trup şi aură, au un singur ţel şi anume ca sufletul să stea cât mai mult treaz în cele trei dimensiuni. Atunci când se întâmplă acest lucru, exprimarea sufletului trebuie să fie luminoasă. Această lumină îi este necesară duhului, în astral, pentru a reânvăţa să creeze din nou cu puterile lui, în chip luminos. Şi asta pentru că timp îndelungat, în rătăcirile lui le-a folosit numai pentru a distruge. Trezirea sufletului, este principalul obiectiv la care trebuie să lucreze omul pe pământul fizic. Trezirea sufletului se poate face numai prin regulile cosmosului, de comportament luminos al sufletului impuse de structura acestuia. Ce înseamnă acest lucru? Ei bine, acest lucru înseamnă că pe pământ omul îşi poate trezi sufletul, numai dacă se exprimă prin acesta. Putem privi sufletul ca pe o maşină cu trei viteze. Fiecare viteză are la rândul ei, alte patru trepte ale acestei viteze. În acest fel sufletul are patru puteri, pe care trebuie să le folosească după un regulament special pentru suflet, pe cele trei direcţii pe care a fost construit să funcţioneze: familia, semenii, comuniunea cu Dumnezeu prin suflet în trup. Acest regulament de trezire şi funcţionare a sufletului, este deosebit de simplu. El spune că sufletul trebuie să se exprime doar luminos, iubitor, creator, cu puterile de gând, cuvânt, purtare şi lumină, în familie, cu semenii şi cu Dumnezeu. Trezirea sufletului este posibilă, numai prin contrapartea energetică a trupului fizic şi asta pe două căi:

1. Respectarea cu strictețe a regulilor de funcționare a sufletului prin antrenamentul ascultării. Acest procedeu ne este cunoscut în biserică sub denumirea de “ascultarea şi împlinirea celor zece porunci ale lui Dumnezeu pentru suflet”.

2. Modul de a ajunge la trezirea şi funcționarea sufletului, pe calea învățării din suferințele ce apar, ca efect al nerespectării regulilor de funcționare a sufletului.

Prin contrapartea energetică a trupului fizic, se ajunge la trezirea sufletului destul de repede, respectând procedura de la punctul 1. Respectând procedura de la punctul 2, se ajunge la trezirea sufletului după multe zeci de ani şi asta numai pentru momente scurte de timp.

CELE PATRU DIMENSIUNI

Principalul dezavantaj care există în lumea materială, constă în faptul că în acest areal, există o largă categorie de ființe venite la încarnare, unele de demult, iar altele de curând. Astfel între ele există o oarecare defazare de frecvență sau rezonanță, însă numai la nivel de duh. Amândouă aceste categorii, se confruntă pe pământ cu foarte multe greutăți. Acestea constau în faptul că pe pământ există foarte multe noxe energetice. Aceste noxe în mare parte sunt eliminate de fiii şi fiicele de zei, care ocupă majoritatea țărilor de pe glob. Aceste aproape şase miliarde de oameni, din şapte câte sunt pe pământ, influențează cu noxele lor de energie, de gând, cuvânt şi purtare, acea parte a duhurilor create de Dumnezeu după chipul şi asemănarea Sa. Mai mult, în țările unde fiii şi fiicele de Dumnezeu sunt în număr mare, există minorități sau etnii

formate din fii şi fiice de zei. Aceste ființe muritoare se comportă ca niste viruşi în sistem, deoarece continuă să se reproducă cu o rată mare, fapt ce atrage o putere sporită pentru zeii şi zeițele care i-au creat de mult. În al treilea rând a existat, există şi va exista, pericolul împreunării dintre aceste fiice şi fii de zei, cu fiii şi fiicele lui Dumnezeu, aflați la încarnare, care sunt zeii şi zeițele ce se întorc la Dumnezeu. Prin uniunea dintre fiii şi fiicele lui Dumnezeu şi fiii şi fiicele de zei, se nasc copii după chipul şi asemănarea fiilor şi fiicelor de Dumnezeu. Peste un timp aceştia vor avea la rândul lor, fii şi fiice muritoare care trăiesc o singură dată, după care se risipesc în neant. Aceste împreunări diminuează considerabil ritmul reâncarnării, deoarece prin ele nu mai sunt chemați oameni din astral, ci sunt născute ființe noi, imperfecte, muritoare. Demult, cu sute de ani înainte de Hristos, poporul lui Dumnezeu era sfătuit să nu se împreuneze cu fiii şi fiicele zeilor. Şi aceasta, tocmai pentru ca ritmul reâncarnării să nu fie diminuat, iar contrapartea energetică a pământului fizic să nu sporească prin naşterea a noi sâmtemii (fii şi fiice de zei), al căror trup fizic sporeşte după moartea lui, întunericul şi noxele deja prea mari. Iată deci în mare, problemele majore cu care se luptă cei meniți la încarnare încă de la naştere şi pe care le găsesc deja în lumea fizică atunci când sosesc aici. Misiunea lor prestabilită din astral, suferă perturbări încă din faza în care sufletul se află în etapa de creare a legăturilor de putere cu trupul fizic, prin contrapartea energetică interioară trupului fizic, urmând ca după naştere să îşi formeze contrapartea energetică exterioară trupului fizic, pe care noi o numim aură umană. Perioada în care sufletul se leagă de trupul fizic în burta mamei, precum şi modul în care se face această legătură, va influența mai târziu, după naşterea în lumea

fizică, modul în care îşi va lega trupul fizic de lumea fizică, prin aură.

Reîncarnarea propriu-zisă, începe în momentul în care sufletul îşi finalizează legăturile sale, în special legăturile de puteri, prin contrapartea energetică a trupului fizic, de trupul fizic. Din acel moment, ființa reâncarnată îşi începe periplul reâncarnării sale, periplu care constă în intrarea şi cucerirea celor patru dimensiuni: dimensiunea familiei, dimensiunea relațiilor cu semenii, dimensiunea relațiilor cu Dumnezeu şi dimensiunea relațiilor cu toată creația lui Dumnezeu.

PRIMA DIMENSIUNE

Dimensiunea familiei, este prima dimensiune energetică din lumea materială. Prin clarvedere, la un om încarnat aflat în prima dimensiune, contrapartea energetică a trupului fizic are o anumită rezonanță care este total diferită de celelalte trei dimensiuni. Dimensiunea familiei este alcătuită din suma a patru energii numite energiile de familie. Aceste energii sunt energii de gând, de cuvânt, de purtare şi de lumină. Într-un cuvânt, sunt toate gândurile, toate cuvintele şi toate purtările bune, luminoase, pe care dacă le realizează omul, acesta îşi trezeşte şi îşi luminează sufletul.

A DOUA DIMENSIUNE

Dimensiunea relațiilor sociale, este cea de-a doua dimensiune pe care trebuie să o activeze în misiunea lui de pe pământ, o ființă umană aflată la încarnare. A doua dimensiune este diferită de prima dimensiune, în sensul că este alcătuită din

energii de gând, cuvânt, purtare şi lumină diferite. Astfel contrapartea energetică a trupului fizic aflată în a doua dimensiune, diferă de cazul când se află în prima dimensiune. Energiile din care este alcătuită cea de-a doua dimensiune se numesc energii sociale. Acestea sunt suma tuturor gândurilor, cuvintelor şi purtărilor bune, luminoase, necesare omului în relațiile sociale pentru a o activa şi a o înțelege. Acest lucru este necesar trecerii în cea de-a treia dimensiune.

A TREIA DIMENSIUNE

A treia dimensiune necesară omului pentru trezirea sufletului în trupul fizic, este dimensiunea relațiilor cu Dumnezeu prin sufletul aflat în trupul fizic. Această dimensiune este alcătuită din energii diferite de celelalte dimensiuni. Aceste energii se numesc energiile de comunicare cu Dumnezeu, a sufletului aflat în trup fizic. Aceste energii nu sunt de fapt decât gândurile, cuvintele şi purtările pe care dacă le urmează un om, îşi poate trezi sufletul şi puterile sale în trupul fizic.

A PATRA DIMENSIUNE

A patra dimensiune este alcătuită din energii diferite de energiile ce compun celelalte trei dimensiuni. Aceste energii sunt numite energiile de comunicare cu toate creațiile lui Dumnezeu. Vorbim aici despre energii specifice acestei dimensiuni, energii de gând, cuvânt, purtare şi lumină. Aceste energii nu sunt altceva decât gânduri, cuvinte şi purtări, cu care omul trebuie să lucreze pentru a intra şi învăța în această dimensiune, necesară pentru trezirea sufletului său.

Contrapartea energetică a trupului fizic, nu este nimic altceva decât patru mari rezervoare de energie de gând, cuvânt, purtare şi lumină. Aceste rezervoare de energie specifice fiecarei dimensiuni, sunt recipienţi în care omul îşi strânge cuvinte, gânduri şi purtări luminoase pentru "zile negre". Aceste rezervoare de energie sunt prevăzute cu supape sau dozatoare energetice. Contrapartea energetică a trupului fizic, este deosebit de importantă pentru omul care nu are asemenea provizii de gânduri, cuvinte şi purtări luminoase. Rugăciunile sau faptele bune făcute unor astfel de oameni, sunt energii care umplu rezervoarele goale ale acestora, cu energie de gând, cuvânt, purtare şi lumină. Ce este şi mai important, este faptul că, dacă un om pleacă din această lume cu contrapartea energetică a trupului fizic fără lumină, poate fi ajutat de pe pământ. Totuşi, dacă un om ar şti paşii pe care trebuie să-i facă sau nu, pe pământ când vine la încarnare, nu ar mai suferi atât de mult şi nu ar mai fi nevoit să vină iarăşi şi iarăşi, la încarnări repetate. De-a lungul anilor, în urma studiului alocat acestei structuri energetice şi anume, contrapartea energetică a trupului fizic, am stabilit un traseu şi anumite reguli pe care dacă le urmează un om în familie, în relaţiile sociale şi în relaţia sa cu Dumnezeu, aceasta îl va feri de suferinţă şi de multe rele. Vom observa că aceste "reguli de igienă" universale, sunt specifice fiecărei dimensiuni şi sunt diferite unele de altele. Aceste reguli le vom extrage împreună, intrând rând pe rând în cele patru dimensiuni, după care vom comenta situaţiile de viaţă care ne obligă de multe ori să greşim cu gândul, cuvântul şi fapta, în familie, faţă de semeni, faţă de Dumnezeu şi faţă de creaţia Sa.

OMUL ÎN PRIMA DIMENSIUNE

Vrând nevrând, încă din burta mamei ne aflăm deja în prima dimensiune a lumii de îndreptare a lumii şcoală a duhurilor, adică lumea materială. Dacă în momentul creării legăturilor de putere între suflet şi trup, contrapartea energetică a trupului fizic este influențată negativ, atunci aceste legături între suflet şi trup au de suferit. În aceste situații, contrapartea energetică a trupului fizic poate fi afectată mai mult sau mai puțin. Influențele care afectează în mod direct contrapartea energetică a trupului fizic, sunt în număr de patru. Le putem caracteriza ca pe nişte atacuri energetice. Aceste atacuri energetice sunt de patru feluri şi anume:

- atacuri energetice de gând;
- atacuri energetice de cuvânt;
- atacuri energetice de purtare;
- atacuri energetice de lumină;

Am studiat mulți ani efectul atacurilor energetice de gând asupra contrapărții energetice a trupului fizic aflat încă în burta mamei şi intrat deja în prima dimensiune, dimensiunea familiei. Peste 95% din subiecți, au suferit atacuri energetice în burta mamei. Prin aceste atacuri energetice, au fost afectate structurile energetice de gând ale contrapărții energetice a trupului fizic. Acest lucru diminuează şansele de trezire a sufletului până la o vârstă înaintată, fără o comuniune strânsă cu Hristos prin biserica Sa de pe pământ. Se poate afirma că secolul în care deja am intrat nu poate fi decât unul religios. Altfel omenirea poate avea probleme prea mari şi prea greu de rezolvat. Odată intrat la încarnare, un duh se confruntă deja în

prima dimensiune cu o greşeală de fond, prezentă în toate familiile. Această greşeală de fond preexistentă, se numeşte moştenire dimensională sau moştenirea generaţiilor de dinaintea lui. Luând ca şi criteriu reâncarnarea, nu putem să nu observăm că principiul ei de funcţionare se desfăşoară oarecum greoi. Astfel dacă urmărim desenul 10 observăm că un duh venit la reâncarnare găseşte pe pământ o populaţie pestriţă. Un procent de 90% din aceasta este formată din sâmtemii (fii si fiice de zei). 10% este formată din zeii şi zeiţele care se reâncarnează. Din aceşti 10%, 3% este procentul alcătuit din zeii şi zeiţele care se întorseseră la Dumnezeu din rătăcirile lor, înainte de coborârea pe pământ a lui Hristos. Alte 3% sunt alcătuite din zeii şi zeiţele care se aflau în iadurile zeilor răi sau în astralul acestora, care nu mai puteau urma traseul reâncarnării. Toţi aceştia au fost mutaţi din astralul zeilor (iadurile lor), în astralul lui Dumnezeu, de unde să poată continua reâncarnarea întreruptă de apogeul zeilor pe pământ, din perioada antehristică (de dinaintea coborârii lui Hristos pe pământ). Alte 3% din cele 10 procente, erau formate din zeii şi zeiţele rele, mai mari sau mai mici în putere, care se reâncarnează pe pământ în ţările unde sunt fiii si fiicele lor, dar şi în ţările în care urmăresc să slăbească puterea creştină a luminii lui Dumnezeu. Cea mai defectuoasă acţiune energetică, ce diminuează trezirea unui suflet în dimensiunea familiei prin contrapartea energetică a trupului fizic, este contactul intim între două persoane. Se poate stabili uşor că acest contact intim între un bărbat şi o femeie, nu se realizează numai la nivel de trup fizic, ci si la nivel de spirit, duh, suflet, contraparte energetică a trupului fizic şi aură. În urma studiilor efectuate

prin clarvedere directă, am stabilit că acest contact intim poate fi privit din perspectiva a două categorii de ființe şi anume :

1.Contactul intim ce are loc între fiii şi fiicele lui Dumnezeu, după ce aceştia au trecut prin cununia religioasă.

Contactul intim între fiii şi fiicele lui Dumnezeu se face aşa cum arătam, la nivel de structuri energetice interioare (spirit, duh, suflet şi contrapartea energetică a trupului fizic), cât şi la nivel de structură exerioară trupului fizic, adică aura umană. Acest contact sexual, comută contrapartea energetică a trupului fizic în propria dimensiune familială. Astfel contrapartea energetică a trupului fizic a celor doi, se formatează după rezonanța acestora. Pentru ca această contraparte energetică să rămână în dimensiunea familiei, se alocă celor doi oameni, ființe protectoare pe care noi le numim sfinți. Aceste ființe protectoare ce îngrijesc dimensiunea familiei celor doi oameni, sunt ajutate de un număr destul de mare de ființe angelice şi de ființe ale naturii. Toate aceste ființe desfăşoară jocuri ale vieții, în care îi includ pe cei doi. Se găsec servicii, se găseşte casă, se pregăteşte formarea lor pentru aducerea pe lume a unui semen din astral. În cazurile în care cei doi au contacte intime înainte de cununia religioasă, bolile lor de spirit, duh, suflet, trup fizic şi aură se transmit de la unul la altul, iar suma lor se transmite copilului. Acest copil poate să fie din astralul lui Dumnezeu şi să aibă un număr mai mic sau mai mare de încarnări. Bolile transmise de la părinți îi pot diminua legăturile energetice cu trupul fizic. Viața lui fizică poate fi plină de boli, de eşecuri şi de influențe întunecate. Copilul chemat, poate veni şi din regatele zeilor (astralul

zeilor), dacă părinții prezintă un suflet întunecat. Iată cum reâncarnarea ca principiu se poate prelungi în timp, deoarece nu se îndeplineşte misiunea cu care se vine pe pământ la încarnare. Viața lor va fi una dezordonată, pentru că rezonanța lor reprezintă această dezordine. Pentru ei va fi nevoie de multă iubire şi ajutor, dar mai ales de rugăciuni. Dacă acest copil nu este botezat, energiile din biserică nu îi pot vindeca structurile bolnave. Atunci răul din ei se va accentua. Dacă părinții continuă să aibă şi alți parteneri (partenere) dea lungul timpului, atunci contrapărțile lor energetice se vor întuneca. Rezonanța lor nu se va mai afla în dimensiunea familiei. Prin aceste acte energetice nechibzuite, în timp, contrapărțile energetice ale trupului fizic al acestora nu vor mai rezona unele cu altele şi automat vor sili contrapartea energetică a copilului să facă acelaşi lucru. Acest act energetic va fi de fapt un divorț energetic între ei şi totodată o ieşire din dimensiunea întâi, dimensiunea familiei. Trupurile lor fizice, vor copia contrapartea lor energetică şi nu peste mult timp se va produce şi divorțul între trupurile lor fizice. Datorită degradării contrapărții lor energetice, aceştia vor fi extrem de greu de reintegrat în această viață, iarăşi în dimensiunea familiei. Toate încercările lor (fără ajutorul lui Dumnezeu prezent în biserica pământească) de a-şi întemeia o familie, nu vor fi decât compromisuri de scurtă durată. Astfel şansele de a trăi ca suflet în prima dimensiune într-o încarnare, nu va mai fi posibilă decât prin refacerea cu ajutorul sprijinului energetic din biserică, a contrapărții energetice a trupului fizic.

2.Contactul intim între fiii şi fiicele de Dumnezeu şi fiii şi fiicele zeilor.

Am stabilit că de cele mai multe ori, contactul intim între un fiu de Dumnezeu şi o fiică de zei duce la stagnarea procesului reâncarnării. În urma acestei inversiuni energetice, mama va naşte o fiinţă după chipul şi asemănarea tatălui, adică un fiu sau o fiică de zeu. Astfel se va forma pe pământ o altă seminţie de sâmtemii, ce se va reproduce la rândul ei, sporind procentul şi aşa destul de mare, de fii şi fiice de zei, ce umplu pământul din zilele noastre. Acest fenomen energetic, este valabil şi pentru uniunea dintre o fiică de Dumnezeu şi o fiu de zeu. Iată deci o altă piedică ce diminuează considerabil manifestarea din plin a procesului de reâncarnare. O altă piedică ce încetineşte acest proces de reâncarnare, constă în rătăcirea fiilor şi fiicelor de zei care vin la încarnare, prin pervertirea contrapărţilor energetice ale acestora, datorită închinării lor la zei, la învăţăturile şi la tehnicile lor de vindecare. Prin aceste practici, contrapărţile energetice ale trupului fizic ies din dimensiunile lui Dumnezeu şi sunt afectate de rezonanţele din dimensiunile zeilor. Odată trecut în dimensiunea unui zeu, există fenomenul energetic de naştere din nou, a contrapărţii energetice a trupului fizic. Acest lucru înseamnă practic, un furt continuu de putere, din spiritul, duhul, sufletul şi aura omului, furt exercitat de zei. Celui trecut în dimensiunea unui zeu, i se alocă o altă contraparte energetică a trupului fizic, compatibilă cu a tuturor celor aflaţi în robia energetică a acestuia. La moartea fizică a omului, sufletul îşi pierde toată lumina şi experienţele din viaţa pe care tocmai a încheiat-o, deoarece aceste energii sunt revendicate de zei. Duhul lui ajunge unde nu şi-a dorit niciodată. Am stabilit că toate aceste piedici care diminuează procesul reâncarnării, sunt datorate slabei informări

a omului asupra a ceea ce este el, asupra funcționării şi misiunii cu care acesta vine la încarnare. Datorită acestei informări insuficiente şi defectuoase din viață, omul nu cunoaşte îndeajuns lucrarea răului pe pământ şi nici nu ştie cum să ia poziție împotriva acestei lucrări întunecate. Astfel ca şi în prima dimensiune, a familiei, omul face greşeli şi în cea de a doua dimensiune, dimensiunea relațiilor sociale.

Ca şi atacurile de gând, celelalte trei tipuri de atacuri energetice, adică atacurile energetice de cuvânt, purtare şi lumină, sunt concretizări ale celor trei tipuri de energii în sens negativ.

OMUL ÎN A DOUA DIMENSIUNE

Dimensiunea relațiilor sociale, este a doua dimensiune dumnezeiască în care structurile energetice interioare ale omului, vin în trupul fizic şi percep rezonanța acestei dimensiuni prin contrapartea energetică a trupului fizic. Aflat în prima dimensiune, putem spune că spiritul se racordează la un sistem nervos, care îi dă posibilitatea să îşi lege sufletul de trupul fizic. Dacă emoțiile trăite de suflet sunt negative, acesta se închide, iar spiritul este nevoit să trăiască în materie prin trupul fizic material. Spiritul însă, tinde în continuare să caute emoții luminoase pentru a-şi trezi sufletul şi pentru a trăi ca suflet în trupul fizic. Această lumină îi este necesară pentru a-şi mântui duhul, adică pentru a-l readuce la lumina pe care o avea de la Dumnezeu (înainte să rătăcească ca zeu) din lumea şcoală a duhurilor, unde învăța desăvârşirea. Pe pământ, întunericul pe care sufletul îl acumulează, poate fi eliminat prin spălarea cu energii dumnezeieşti, de gând, cuvânt, purtare şi lumină, care se

află din belşug în bisericile de pe pământ. Dacă nu reuşeşte în totalitate pe pământ acest lucru, o va face după părăsirea trupului fizic, în lumile aurice, numite purgatorii. Aceste purgatorii sunt specifice fiecărei dimensiuni:

-dimensiunea familiei;

-dimensiunea socială;

-dimensiunea lui Dumnezeu prezent în bisericile pământene:

-dimensiunea tuturor creațiilor lui Dumnezeu.

Intrat în a doua dimensiune de pe pământ, care este un veritabil sistem nervos, similar cu cel ce formează prima dimensiune, spiritul percepe emoții întunecate sau luminoase, cu contrapartea energetică a trupului fizic sau cu sufletul. Spiritul tinde să îşi trezească şi să trăiască prin suflet în trupul fizic în a doua dimensiune, pentru a colecta lumina necesară mântuirii duhului său. Dacă însă are parte de emoții întunecate, îşi închide sufletul şi este obligat să trăiască în trupul fizic prin contrapartea sa energetică. La fel ca şi în cazul primei dimensiuni, spiritul caută soluții pentru a-şi îndeplini misunea sa de pe pământ. Planul lui Dumnezeu pentru cei aflați la încarnare şi care se află în dimensiunea a doua, este de a-i îndrepta prin semenii săi, spre biserică. Acolo sufletul este vindecat de bolile sale şi este trezit. Tot în biserică, spiritul este ajutat să înțeleagă regulile de igienă pentru suflet. Astfel respectând aceste reguli, spiritul devine apt să trăiască în trupul fizic în a doua dimensiune. Mai mult, devine capabil să îşi învețe semenii cum să facă acest lucru. În acest fel, nu mai este nevoie după plecarea din lumea fizică să staționeze în lumile aurice unde să se purifice ca suflet, ci merge direct în astral cu misiunea îndeplinită. Acolo îşi programează următoarea

misune, o nouă încarnare necesară mântuirii duhului. Până în acel moment, omul aflat la încarnare şi care accesează a doua dimensiune, are de luptat în această dimensiune cu el însuşi pentru a se ridica deasupra greşelilor pe care tinde să le facă aici. De aceea spiritul caută mereu soluţii, pentru a trăi prin suflet în trupul fizic aflat în lumea materială. De multe ori încasează emoţii prea întunecate, de nesuportat pentru un suflet. Astfel se vede obligat să îşi închidă sufletul, trăind în dimensiunea a doua prin contrapartea energetică a trupului fizic. Atacat din toate părţile de către semeni prin energii întunecate de gând, cuvânt şi purtare, se vede nevoit să riposteze mai mult decât ei în speranţa că prin forţă şi autoritate asupra celorlalţi, va găsi pace, linişte, iubire, încurajare. Din păcate însă, zbaterea unui astfel de om este zadarnică atât în prima dimensiune, cea a familiei, cât şi în a doua dimensiune, cea socială. De fiecare dată când încearcă să răspundă la rău cu rău şi îşi deschide sufletul, se îmbolnăveşte şi mai tare, iar suferinţa sa creşte. Astfel spiritul observă că prin acest comportament îşi defectează sufletul. Totodată spiritul care contiunuă să se manifeste în acest fel şi prin trupul fizic, prin contrapartea lui energetică, observă că se îmbolnăveşte şi trupul fizic. Acest dublu eşec îl face să emită prin contrapartea energetică a trupului fizic, semnale energetice similare S.O.S.-ului. Din acest moment în care conştientizează comportamentul defectuos atât prin suflet cât şi prin trupul material, spiritul este ajutat din tabăra luminii. Ajutorul din tabăra luminii, le este dat numai spiritelor care sunt conştiente că fac greşeli în comportarea lor ca suflet şi ca trup, în cele două dimensiuni: cea a familiei şi cea a relaţiilor cu semenii. Ajutorul luminii, constă în aducerea acestor spirite spre energiile Hristice care se

desfăşoară în biserică. Acolo spiritele învață reguli de comportare prin suflet în trupul fizic. Ei sunt vindecați de bolile lor de suflet şi trup, devenind purtători de lumină pentru ceilalți semeni ai lor, care cer ajutorul luminii.

OMUL ÎN A TREIA ŞI A PATRA DIMENSIUNE

A patra dimensiune este accesată de oamenii care stăpânesc cele trei dimensiuni. Aceştia se află la ultima încarnare. Prin urmare cea de a treia dimensiune este cea mai importantă. A treia dimensiune, este reprezentată de prezența efectivă a lui Hristos în contrapartea energetică a lumii materiale. Putem privi această dimensiune ca un imens sistem nervos, la care fiecare contraparte energetică a trupurilor fizice ale oamenilor, trebuie racordată. Această racordare este deosebit de necesară pentru trezirea sufletului în trupul fizic. Însemnătatea contrapărții energetice a trupului fizic în această dimensiune, este uriaşă. Prin această contraparte energetică a trupului fizic, comunică spiritul care trăieşte prin suflet în trupul fizic, cu un spirit care nu trăieşte cu sufletul, ci numai prin contrapartea energetică a trupului fizic, în trupul fizic. În acest fel, un om cu lumina lui Dumnezeu în el, poate comunica cu un om fără lumina lui Dumnezeu în el. În acest mod comunică preoții cu mirenii, iar oamenii aflați în Dumnezeu, cu oamenii pe care încearcă să-i întoarcă de sub influența zeilor şi de sub influența învățăturilor acestora. Oamenii care nu trăiesc ca spirit prin suflet, în trupul fizic în dimensiunea întâia şi a doua, nu pot percepe cea de-a treia dimensiune. Astfel spiritele care trăiesc prin suflet în a treia dimensiune, trebuie să învețe celelalte spirite să trăiască prin suflet, mai întâi în prima dimensiune,

apoi în ce-a de-a doua dimensiune, iar în cele din urmă în cea de-a treia dimensiune. Toate spiritele care trăiesc prin suflet în trupul fizic în cele trei dimensiuni, pleacă noaptea în somn în diferite lumi, cu sufletul sau cu duhul, în lumile sufletului sau ale duhului. Acolo se întâlnesc şi se ajută reciproc. Această lucrare pe care o săvârşeşte un spirit care pleacă cu sufletul sau cu duhul, se numeşte lucrare apostolică. Această lucrare apostolică, este posibilă datorită peceților apostolice aşezate la nivel de suflet sau duh. Există lucrători apostolici specifici pentru spirit, duh, suflet, aură şi plase mesianice. Aceşti apostoli se împart la rândul lor în lucrători pentru dimensiunea întâi, lucrători pentru dimensiuna a doua şi lucrători pentru dimensiunea a treia. În timpul somnului toți fiii şi fiicele de Dumnezeu îşi petrec viața întâi. Într-un cuvânt, omul îşi pregăteşte noaptea, orarul pentru viața de zi. Când migrează spiritul în suflet, duhul, trupul şi aura rămân pe pământ. Când spiritul în duh, migrează în somn, rămâne pe pământ sufletul, trupul şi aura. Există şi cazuri când spiritul migrează singur, iar pe pământ rămân duhul, sufletul, trupul şi aura. Aceste migrări ale structurilor energetice interioare, nu ar fi posibile dacă nu ar exista contrapartea energetică a trupului fizic, care este creată şi pentru a menține trupul fizic în viață până la reântoarcerea acestor structuri. Aceste migrări ale structurilor energetice interioare trupului fizic, se fac în urma unor chemări lansate din ordinul lui Dumnezeu. În continuare ne vom referi la însemnătatea deosebită a acestor chemări pentru fiecare structură în parte.

CHEMAREA SPIRITELOR

Chemarea spiritelor este valabilă mai ales pentru categoria de spirite însemnate cu pecetea apostolică. Aceste spirite îndeplinesc diferite misiuni apostolice, atunci când trupul lor fizic doarme. Ele sunt chemate în lumile de dinaintea lumii şcoală a duhurilor. Acestea se întrunesc în lumile lor luminate şi se sfătuiesc între ele. Ele sunt chemate în Împărăția Lui Dumnezeu, care este lumea personală a lui Dumnezeu spirit. Toate spiritele acestea, formează adevărate şcoli cu spiritele care au obținut desăvârşirea şi au creat la rândul lor lumi personale, sateliți ai lumii lui Dumnezeu spirit. În aceste şcoli, ei primesc cunoştințe despre mersul lucrurilor în bine dar şi în rău, în următoarea lume, lumea şcoală a duhurilor şi în trupul lor viitor, duhul. Se "economiseşte" astfel foarte mult timp. Instruirea ce are loc în lumile spiritelor, înseamnă informații despre bine şi rău, cunoştințe cu care spiritele vin deja în lumea şcoală a duhurilor. Astfel procentul de rătăcire a spiritelor în duh, se diminuează. Există o categorie mare de spirite apostolice, care îndeplinesc diferite sarcini, în funcție de "specializarea" lor în corpul duh. Astfel putem discuta despre spiritele numite puteri.

PUTERILE

Puterile sunt acele spirite care îşi disciplinează puterile în aşa fel, încât nu le folosesc decât luminos, iubitor şi spre învățarea tainelor desăvârşirii. Cunoscând deja efectele

manifestării distructive a puterilor de gând, cuvânt, purtare şi lumină, ei inoculează aceste informații spiritelor ce urmează să fie aduse în duh. Am văzut că acest proces de preânvățare a spiritului, dă rezultate, deoarece spiritele învățate astfel înainte de a ajunge în duh, se feresc să se comporte distructiv prin puterile duhului, indiferent de influențele întunecate la care sunt supuşi. Învățarea lor de către spiritele apostolice este un proces energetic divin. Astfel, prin comuniunea cu spiritele apostolice, amintirile greşelilor prezente în ele, se varsă la spiritele ce sunt învățate. Venind cu aceste bagaje în duh, îşi cenzurează singure greşelile, pentru că în ființa lor există deja introdusă cunoştința greşelilor.

DOMNIILE

Domniile, sunt acele spirite apostolice care au învățat în lumea duhului, tainele creației dumnezeieşti prin puterile de gând, cuvânt şi lumină. Această categorie de spirite este adusă în lumile spiritelor, pentru a învăța spiritele care urmează să fie chemate în lumea şcoală a duhurilor şi în duh, despre pericolul de a rătăci şi de a deveni un zeu în duh. Domniile au în ele însele experiențele respective, ele trăind rătăcirea de Dumnezeu ca zei şi zeițe, pe “pielea lor”. Aceste spirite comunică energetic, transmițând experiențele lor în spiritele pe care le învață, pentru ca în lumea duhului, acestea să se ferească de aceleaşi greşeli. După Hristos, când s-a pornit o astfel de campanie de “evanghelizare” a spiritelor, care nu au intrat încă în lumea şcoală a duhurilor şi în duh, lucrurile merg bine. Ajunse în lumea duhurilor şi în duh, nici un spirit “şcolit” de

spiritele apostolice nu a căzut sub influența zeilor şi nu a devenit zeu la rândul lui.

STĂPÂNIRILE

Această categorie de spirite apostolice, care în timp ce trupul lor fizic doarme în lumea materială, migrează în lumile spiritului, sunt spirite cu o mare experiență în duh, de conducere şi educare spre lumină a duhurilor. Ei povestesc şi învață spiritele, despre cum se comportau în duh pe când erau zei şi stăpâneau cu cruzime, răutate şi mândrie, peste semenii lor, duhurile oamenilor, peste îngeri şi duhurile naturii. Învățăturile acestor spirite apostolice, sunt de un real folos pentru spiritele care se pregătesc să fie chemate în lumea şcoală a duhurilor şi în trup de duh.

TRONURILE SAU REGATELE

Tronurile sau regatele, sunt reprezentate de categoria de spirite apostolice care au reuşit în duh, să creeze prin puterile lor de gând, cuvânt, purtare şi lumină, decoruri şi peisaje care dăinuie, zone în care sunt aduşi zeii în circuitul reâncarnării. Aceste ființe ce reprezintă tronurile, au fost demult, la rândul lor zei, iar acum au o infinită răbdare cu zeii care se reâncarnează, atât în astralul lui Dumnezeu unde zeii întorşi sunt ajutați, cât şi pe pământ unde coboară la încarnare. Aceste spirite apostolice inițiază în cunoaşterea lor, spiritele care se pregătesc să devină duhuri.

ÎMPĂRĂȚIILE

Această categorie de spirite apostolice care pleacă în lumea spiritelor, în timp ce trupul lor doarme, sunt însemnate cu peceți apostolice la nivel de duh, la nivel de suflet, la nivel de contraparte energetică a trupului fizic şi la nivel de aură. Aceşti semeni ai noştri, au fost cândva zei şi au cunoştința suferințelor cauzate de îndepărtarea de Dumnezeu. Aceste spirite sunt diplomații şi mediatorii perfecți. Ei povestesc spiritelor care nu au ajuns încă duhuri, cum pot să creeze prin puterile propriilor duhuri, lumi personale, învățându-le de asemenea cum pot să le păstreze nemuritoare. Însemnătatea contrapărții energetice a trupului fizic este mare, pentru spiritele chemate în somn. Aceşti semeni ai noştri dețin puteri foarte mari, de gând, cuvânt, purtare şi lumină la nivel de spirit. Contrapartea energetică a trupului fizic al acestora, opreşte manifestarea acestor puteri pe durata somnului în trupul fizic, pentru a nu-l scurtcircuita. Nu-şi amintesc “visele”, călătoriile, tocmai pentru că trupul fizic nu poate suporta energii de gând, cuvânt, purtare şi lumină, de asemenea intensitate. Am observat că şi ei se confruntă cu probleme în suflet, în trup şi în aură, dar meseria în care “s-au calificat” şi-o fac cu conştiinciozitate. În viața de zi cu zi, aceştia sunt precum oamenii obişnuiți. Mulți dintre ei au probleme deosebite la serviciu, în familie, în relațiile sociale, tocmai din partea semenilor care îşi folosesc distructiv puterile de gând, cuvânt, purtare, şi lumină în relațiile cu aceştia.

CHEMAREA DUHURILOR

În timp ce dorm cu aura, cu trupul fizic, cu contrapartea energetică a trupului fizic şi cu sufletul, o parte din semenii noştri pleacă în somn în lumile duhurilor, ca spirite aflate în duh. Aceste duhuri îndeplinesc în lumile duhurilor, misiuni apostolice specifice peceții lor apostolice, adică "conform calificării duhurilor". Această categorie de duhuri, poate fi întâlnită mai ales în astralul lui Dumnezeu. Ca şi în cazul spiritelor, aceştia se comportă ca duhuri, puteri domnitoare, puteri stăpânitoare, tronuri şi împărății.

PUTERILE

În această categorie intră duhurile care au un număr mai mare de încarnări la activ şi sunt situate pe planuri astrale superioare. Acest lucru înseamnă că sunt învățători luminoşi pentru cei aflați în astral şi totodată pe pământ, adică pentru cei deja încarnați. Aceşti învățători, fac împreună cu semenii lor cu mai puține încarnări, un bilanț. Acest bilanț se referă la ponderea de lumină a fiecărui duh şi la antrenarea fiecărei puteri în parte. Acolo în astral, duhurile sunt învățate să creeze prin gând, cuvânt, purtare şi lumină, decoruri şi peisaje, să intre în armonie cu semenii lor care sunt împărțiți ca şi pe pământ, în familii şi structuri sociale. Acolo nimeni nu munceşte pentru altul şi nimeni nu fură de la altul. Cel mai mare peste toți, este cel care are cele mai luminoase puteri creatoare, de gând, cuvânt şi purtare. Menirea acestor apostoli, este de a învăța fiecare duh să îşi şlefuiască în lumină şi în armonie, puterile, în

comunicarea cu familia lor de acolo şi cu semenii de pe nivelul unde se află.

DOMNIILE

Sunt duhurile apostolice însemnate cu acest fel de pecete. Aceste duhuri răspund de mai multe nivele ale astralului, unde sunt chemate în somn duhurile. Domniile găsesc soluții de comportament pentru duhurile care îşi propum să fie mai buni în familie, în relațiile sociale şi în comunicarea cu biserica lui Dumnezeu pe pământ, când se vor trezi din somn. În fiecare noapte, toate duhurile încarnate, se adună în jurul acestor duhuri apostolice şi discută scenarii pentru viața în trup, care să-i ajute să-şi realizeze misiunea acestei încarnări.

STĂPÂNIRILE

Categoria de duhuri însemnate cu această pecete apostolică se ocupă cu nivele mai înalte din astral. Acestea se întâlnesc împreună cu puterile şi domniile, căutând scenarii care să fie viabile şi de aplicat pentru duhurile aflate la încarnare. Aceste probleme sunt discutate împreună cu semenii lor, însemnați cu peceți de tronuri şi împărății. Schimbul de experiență se concretizează în scenarii de viață pentru fiecare duh şi pentru ce ar trebui să facă acesta în fiecare zi pe pământ, în familie, în relațiile sociale şi în relația cu Dumnezeu. Pentru această categorie de oameni care migrează cu duhul în somn, contrapartea energetică a trupului fizic, joacă de asemenea un rol important. Această structură, opreşte manifestarea puterilor duhului în trup în timpul somnului, dar şi după trezirea în trup.

Aceasta tocmai datorită faptului că puterile, de gând, cuvânt, purtare şi lumină ale trupului nu pot suporta intensitatea puterilor duhului, nici pe cele luminoase, nici pe cele întunecate.

CHEMAREA SUFLETULUI

Chemarea în somn a sufletului, este un fenomen energetic strict Hristic. Această chemare se deosebeşte total de chemările spiritului şi ale duhului. Chemarea sufletelor are loc în contrapartea energetică a lumii materiale. Această lume nesfârşită, este în legătură armonioasă cu lumea eterică sau lumea sufletelor. Această lume este creată prin puterile, de gând, cuvânt, purtare şi lumină ale lui Iisus Hristos. În limbajul sufletului, această creație minunată se numeşte lumea lui Hristos. Sufletele din suita Lui se numesc Oastea lui Hristos. Aceste suflete care de 2000 de ani încoace au rămas alături de el în această lume, au trăit pe pământ. Noi îi cunoaştem sub numele de sfinți. Aceştia sunt zeii de altădată, încarnați cândva în toate țările de pe pământ. La aceste suflete, se adaugă nenumărate alte suflete cu fiecare generație care îşi termină încarnarea. Experiența lor pe pământ, este necesară pentru marea operațiune numită “mântuirea sufletelor”. În această lume există un loc anume, unde are loc în fiecare noapte o mare adunare, numită “adunarea sufletelor lui Hristos”. Scopul principal al acestei adunări, este de a găsi soluții optime prin care fiecare suflet să se comporte bine şi luminos prin puterile lui, de gând, de cuvânt şi de purtare, în familie, în relațiile cu semenii şi în relația cu biserica pământească în care este Hristos. Toate sufletele vorbesc cu Hristos şi cu sfinții Săi,

spunându-şi principalele greutăți pe care le întâmpină în stare de veghe, zi de zi, în lumea materială. Se găsesc soluții şi se fac schițe de jocuri ale vieții care se vor aplica pe parcursul vieții sufletului, în familie, în relațiile cu semenii şi mai ales în comunicarea lor cu Hristos prin biserică. Se pune la cale, întâlnirea pe pământ a multor suflete aflate la distanțe mari unul de altul, care să se ajute reciproc. În lumea sufletului păstorită de Hristos, fiecare suflet este ajutat să îşi creeze o lume a lui, unde cu lumina gândurilor, a cuvintelor şi purtărilor acestuia, să atragă şi să învețe semeni de ai lor, aflați sub influența zeilor şi a învățăturilor acestora de pe pământul fizic. Sufletele care se comportă defectuos în familie şi în relațiile cu semenii, sunt smulse din lumile întunecate în care sunt atraşi în somn, din cauza întunericului pe care l-au acumulat în ziua precedentă. În lumea sufletelor lui Hristos există strategii care urmăresc trezirea sufletului în trupul fizic pentru fiecare suflet în parte. Mulți oameni îşi amintesc vise sau crâmpeie de vise atunci când se trezesc. Acest lucru se datorează contrapărții energetice a trupului fizic. Dacă au un comportament luminos în familie, în relațiile cu semenii şi au o comunicare strânsă în timpul zilei cu Dumnezeu, acestea îşi amintesc trăiri frumoase. Mulți din semenii noştri visează urât sau nu îşi mai amintesc decât frânturi de coşmar. Este semnul că au de îndreptat nişte treburi care "scârțâie" în relațiile lor de familie, în relațiile cu semenii, sau denotă o comunicare minimă cu Hristos. Prea mulți dintre noi, suntem puşi de Hristos, față în față cu sufletele pe care le prigonim şi de care ne batem joc în timpul zilei, iar dimineața când ne trezim ne pare rău şi dorim să îndreptăm răul făcut în familie sau semenilor noştri. O operație de mare anvergură pregătită în somn în lumea sufletelor, este strategia de atragere

prin diferite mijloace a oamenilor, în bisericile pământeşti pe timpul zilei. Acolo prin tainele bisericilor, care sunt de fapt fenomene energetice, oamenii de pe pământ se pot vindeca de bolile şi neputințele lor sufleteşti şi trupeşti, astfel reuşind să îşi alunge ura provenită din durere sau frici de tot felul. Contrapartea energetică a trupului fizic, joacă un rol hotărâtor în trezirea sufletului în trup fizic. Rugăciunea pentru familia noastră şi pentru semeni este hotărâtoare. Fiecare structură energetică a semenilor noştri din familie, sau a semenilor noştri şi a familiilor acestora, sunt rezervoare pe care dacă ei nu ştiu să le umple, le putem umple noi. Rugăciunile nu sunt altceva, decât transmisii energetice de putere, de gând, cuvânt şi lumină, care îi pot salva în viața de zi cu zi, sau chiar după moartea fizică, din situații fără ieşire. Dacă ştim în familie sau printre cunoştiințele noastre, pe cineva care îşi foloseşte distructiv puterile de gând, cuvânt şi purtare în familie sau în relațiile cu semenii, ne putem ruga pentru ei. Prin rugăciunea noastră, contrapartea energetică a acestora, de gând, cuvânt, purtare şi lumină, se umple cu lumina din rugăciunea noastră. Datorită acestei lumini, semenii noştri sunt incluşi în situații de viață, numite jocuri ale vieții. Astfel i se aduc pe cale, alte suflete, cu ajutorul cărora învață greşelile pe care le făceau înainte. Fără rugăciune, un om care nu comunică cu Dumnezeu, nu poate fi ajutat, pentru că nu îşi exprimă liberul arbitru în acest fel. De aceea, rugăciunea este un "antibiotic" energetic pentru boli energetice mai mari sau mai mici la nivel de gând, cuvânt, purtare şi lumină. Există şi "antibiotice speciale" energetic, pentru boli ale primei dimensiuni, pentru boli ale dimensiunii a doua şi pentru cele ale dimensiunii a treia. Aceste dimensiuni, sunt aşa cum aminteam, dimensiunea familiei, dimensiunea

relaţiilor sociale şi dimensiunea relaţiilor sufletului în trupul fizic, cu Dumnezeu prin biserica lui pământească. Aceste “antibiotice”, ”pastile” sau “hapuri” energetice, trebuie să aibă o anumită formulă pentru a combate şi vindeca o anumită boală sau deficienţă energetică. Pe pământul fizic există aceste “antibiotice” energetice prin care se pot vindeca probleme de suflet în cele trei dimensiuni. Cunoaştem aceste antibiotice sub denumirea de acatiste sau rugăciuni. În biserica pământească, există ritualuri specifice fiecărei dimensiuni. Prin desfăşurarea acestor ritualuri, se declanşează puterile lui Hristos, de gând, cuvânt, purtare şi lumină. Aceste energii vindecă sufletul şi trupul fizic, ţinând sufletul treaz în dimensiunea familiei, în dimensiunea relaţiilor sociale şi în dimensiunea comunicării sufletului prin trup, cu Dumnezeu. Acatistele pentru dimensiunea familiei, întreţin sufletul pentru a trăi în aceste dimensiuni în trup, în fiecare zi. În biserică preotul ascultă pe om. Îi pune diagnosticul, îi trezeşte sufletul, îl spală de neputinţe şi de întuneric prin energiile lui Hristos. După aceea, îi prescrie antibioticele pentru fiecare dimensiune în care omul are probleme. În acest fel omul intră în posesia acestor medicamente sau acatiste specifice, pentru a-i merge bine în casă, pentru alungarea răului din casă prin sfinţirea ei şi pentru fiecare zi petrecută în casă împreună cu membrii familiei sale. Acatistele pentru a doua dimensiune sunt alcătuite din energii specifice acestei dimensiuni. Citite, aceste energii sunt activate, acţionând asupra semenilor la care sunt trimise. Lucrul cel mai important, constă în participarea la slujbele ce au loc zi de zi în biserică. Puterile de gând, cuvânt, purtare şi lumină ale fiecărui suflet participant, sporesc ponderea de lumină din lumea fizică şi din contrapartea energetică a fiecărui trup fizic, chiar dacă nu

se află la acele slujbe. Astfel li se acordă şi lor puterea de a se manifesta în continuare în lumea fizică, pentru a-şi îndrepta în timp purtările defectuoase ale sufletelor în cele trei dimensiuni. În timpul acelor slujbe, se formează în biserica pământească o confederaţie a luminii sau a sufletelor luminoase. Confederaţia luminii se fundamentează pe zeci de octogoane luminoase. Aceste octogoane luminoase sunt alcătuite mereu din patru bărbaţi şi patru femei, aflate în biserică în timpul slujbei. La rândul lor, fiecare în parte, transmite în lumea fizică cele patru puteri luminoase ale sufletelor, adică puterea de gând, cuvânt, purtare şi lumină. Această lumină este necesară atât pentru buna funcţionare a lumii fizice de acum, cât şi pentru lumea fizică din viitor, când va fi populată de semenii noştri pe care îi chemăm la încarnare acum şi care ne vor chema pe noi cândva. În acelaşi timp lumina transmisă de federaţia octogoanelor în timpul slujbelor, facilitează înaintarea creştinismului adânc în regatele zeilor de pe pământ, unde fiii şi fiicele zeilor sunt majoritari. Dincolo de toate acestea, prezenţa fiecărei contrapărţi energetice a trupurilor fizice, ajută prin însăşi existenţa şi esenţa ei, la buna comunicare a spiritului, duhului şi sufletului, cu trupul fizic în fiecare ciclu de încarnare. În afară de această contraparte energetică interioară a trupului fizic, mai există şi o altă contraparte energetică, exterioară trupului fizic, care îndeplineşte o funcţie deosebită de cea a structurilor interioare trupului fizic. Această structură exterioară care poartă numele de aură, are propria sa istorie, propria sa anatomie şi propria funcţionare, diferită de la om la om. Despre toate acestea vom discuta pe larg în viioarea carte care se va intitula “Ce este aura umană?”.